

GŁOS NARODU

Nr. 261. — ROK XLII. S R O D A 25 WRZESNIA 1935.	REDAKCJA, ADMINISTRACJA I DRUKARNIA, KRAKÓW, UL. ŚW KRZYŻA 11 KONTO P. K. O. WARSZAWA NR. 140.055. — KONTO P. K. O. KRAKÓW, NR. 401.099.			Redakcja niezamówionych artykułów nie zwraca i nie honoruje, listów nieopłaconych nie przyjmuje.
	Przedpłata wynosi:	W Krakowie	Na całym obszarze Państwa polsk. z przesyłką pocztową	Zagranicą.
Miesięcznie	z o honorariem bez odroczenia	5 — zł.	4-50 zł.	5. — zł.
TELEFONY: REDAKCJA Nr. 101-80. ADMINISTRACJA Nr. 133-44. DRUKARNIA Nr. 133-44 i 144-08.		Za każdą zmianę adresu dopłata 50 gr.		
		Redakcja przyjmuje strony od godziny 11. do 13.		

Po nominacji 32 senatorów.

Nominacja 32 senatorów przez P. Prezydenta Rzeczypospolitej stanowi ostatni akt formowania ciała ustawodawczego. Polska ma więc w tej chwili gotowy Sejm i Senat, powołane do życia na podstawie nowych przepisów prawnych. W każdym z etapów tworzenia ciała ustawodawczego (wybór posłów i wybór senatorów) zabieraliśmy głos, usiłując w chaosie walki partyjnej znaleźć własny punkt obserwacyjny dyktowany interesem państwa i katolicyzmu i dać w ten sposób możliwie najbardziej obiektywny sąd o rzeczach i o ludziach.

Dzisiaj przychodzi nam zabrać głos w sprawie ostatniego aktu formowania ciała ustawodawczego.

CZEM MA BYĆ SENAT? — Nowa konstytucja Polski zatrzymując Senat wprowadziła do niego znaczne modyfikacje, z których zmiana w sposobie powoływania tej instytucji najbardziej rzuca się w oczy.

Zajęliśmy w tej sprawie odrazu własne stanowisko... Jest rzeczą rozsądną — pisaliśmy po uchwaleniu nowej konstytucji — że Senat tworzony będzie na innej, niż Sejm, podstawie. Niema bowiem żadnego sensu tolerowanie Senatu jako „minijatury Sejmu”; a taki charakter miał Senat wybierany na podstawie konstytucji z r. 1921. Dlatego porzucenie tej zasady przez obóz pomajowy uznaliśmy zasadniczo za krok rozsądny i pomyślny na przyszłość. Ale sądziliśmy, że skoro się już weszło na drogę reform ustrojowych w duchu ogólnego prądu usprawniania funkcji ciała ustawodawczego przez uchwycenie partyjnego rozbitcia, to należało nadać Senatowi charakter reprezentacji korporacyjnej. To się stało. Obóz pomajowy wytrwale bojkotuje myśl korporacjonistyczną.

Skutkiem tego otrzymujemy Senat, który swym personalnym składem nie wiele odbiega od Sejmu. Różnica dotyczy nazwisk, lecz nie istoty rzeczy. Pewną korektę stanowi decyzja P. Prezydenta, powołanie 32 senatorów z nominacji. Lecz i ona nie zmienia zasadniczo tego stanu rzeczy, który jest dziełem wyborów z dnia 15 września.

SKŁAD PERSONALNY. — Senatorowie — nominacji nie należą do jednej narodowości. Prócz przeważającej liczebnie grupy polskiej znajdujemy wśród nich 2 Niemców (p. Hasbacha i p. Wicsnera), dwóch Ukraińców (p. Horbaczewskiego i p. Pawłowski), dwóch Żydów (rabina Schorra i Trockenheima), o ile nie 3 (niepokojące nazwisko p. Algajera).

Jeśli chodzi o zawód, to inteligencja i świat naukowy reprezentują pp.: prof. Jastrzębowski (Warszawa), prof. Świętosławski, prof. Miklaszewski, prof. Wróblewski (Kraków) i W. Sieroszewski, prezes Polskiej Akademii Literatury. — ziemian pp. hr. Bniński (b. woj. poznański), K. Fudakowski, Zdz. Ks. Lubomirski i A. Sereżyński, — polityczną organizację sanacji pp. hr. W. Rostworowski, b. marsz. Świtalski, dr. E. Bobrowski, — sfery urzędnicze pp. Z. Beczkowicz (poseł w Rydze, b. woj. wileński), H. Kawecki (wiceminister), Stef. Kudelska, L. Maciejewski, — przemysł pp. Ewert i Karszo-Siedlecki, — „wyzwoleniowa” secesja ze Stronnictwa Ludowego pp. M. Malinowski i J. Rudowski. Wreszcie „świat pracy” reprezentować ma ślusarz z Łodzi, p. K. Algajer, — nie wiadomo, Żyd, Polak, czy Niemiec.

Charakterystyczną jest lista senatorów-nominatów nie tylko dzięki nazwiskom, które ją zdobią. Ale także dzięki nazwiskom, których na niej niema, które jednak należą się tam miały. Prasa donosi, że przyjęcia mandatu senatorskiego odmówili pp.: profesor Bartel (reprezentant „liberalnego” skrzydła w sanacji) i Leon Wasilewski,

bliski współpracownik Marsz. Piłsudskiego w czasach przedwojennych, ale i członek wierny P. P. S.

BRAK PRZEDSTAWICIELI EPISKOPATU. — Na szczególną jednak uwagę zasługuje nieobecność przedstawicieli Episkopatu na liście. Thumaczy się ona bardzo prosto... Księża Biskupi, do których się zwrócono z propozycją nominacji, odmówili. A odmówili — według naszych przypuszczeń — wyłącznie tylko ze względu na szczególny charakter przeżywanych obecnie wydarzeń.

Na te wydarzenia patrzeć należy jako na walną rozprawę między obozem t. zw. sanacji i opozycji. I to na walną rozprawę o władzę... Walka nie toczy się o wartości religijne i o katolicki charakter państwa, oboje formują się nie na podstawie stosunku do spraw religijnych i Kościoła. Jest rzeczą uderzającą, że wrogowie religii i jej wpływu na życie publiczne są tak w obozie opozycji, jak i w obozie sanacji. Społeczeństwo dzieli się na dwa odłamy nie z powodu różnic w poglądach na stosunek państwa do Kościoła, lub naodwrot, ale z powodu różnic czysto politycznych. Aktywne wystąpienie duchowieństwa i Episkopatu na arenie politycznej tylko wówczas mogłoby nastąpić, gdyby zachodziła pierwsza ewentualność, gdyby się walka toczyła o wartości religijne, a nie — jak jest obecnie w Polsce — o władzę.

Z tego oczywiście nie wynika, by katolicyzmowi nie groziły w Polsce niebezpieczeństwa. Owszem, niebezpieczeństwa te są. Ponieważ jednak wychodzą i z pewnych kół sanacji i z pewnych kół opozycji. Kościół uważa, że zapobiegać im należy nie przez łączenie się z któryś z tych dwóch odłamów opinii, ale przez dalszą rozbudowę organizacji katolików, przez pogłębianie pracy uświadamiającej w społeczeństwie i zwiernianie szeregów ludzi prawdziwie katolickich.

Jest to decyzja bardzo roztropna i słuszną. Episkopat nie chce rzucić swego wysokiego autorytetu w wir walki noszącej charakter wybitnie i prawie wyłącznie partyjno-polityczny. Jesteśmy pewni i przekonani, że tak oceniając ten krok Episkopatu wyrażamy pogląd całego katolickiego społeczeństwa w Polsce. W. Z.

Stan bezrobocia.

Warszawa, 24 września (PAT). Stan bezrobocia na terenie całego państwa w dniu 21 bm. wynosił według danych biur pośrednictwa pracy 261.120 osób, co stanowi spadek bezrobocia w stosunku do ubiegłego tygodnia o 5.647 osób.

W porównaniu z tym samym okresem roku ubiegłego liczba bezrobotnych zmniejszyła się w roku bieżącym o 28.296 osób.

SIEROSZEWSKI UWAŻA SIĘ ZA PRZEDSTAWICIELA LITERATURY W SENACIE.

Warszawa, 24. 9. (Telef.). Na pierwszym posiedzeniu nowych izb przewodniczącym będą zgodnie ze zwyczajem parlamentarnym najstarszy poseł i najstarszy senator. Mianowany senatorem prezes Akademii Literatury W. Sieroszewski oświadczył, że uważa się za przedstawiciela literatury w Senacie.

CIĄGNIENIE II. SERJI POŻYCZKI INWESTYCYJNEJ.

Warszawa, 24. 9. (Telef.). Ciągnięcie II-giej serji obligacji nowej pożyczki inwestycyjnej rozpoczęło się w Ministerstwie Skarbu w dniu 5 października i potrwa 4 dni. W pierwszym dniu ciągnięcia wylosowana będzie główna premia wysokości 500.000 zł. Ogółem wylosowanych będzie premij za 1.150.000 zł.

Ostatnie posiedzenie Komitetu 5-ciu.

Genewa, 24. 9. (PAT). Komitet Pięciu wraz ze swymi rzeczoznawcami odbył dzisiaj ostatnie posiedzenie, które trwało 2 godziny. Przedyskutowano szczegółowo raport, który będzie przedstawiony Radzie. Raport ten stanowić będzie chronologiczną relację z prac Komitetu, a jako załącznik opublikowane będą wszystkie doku-

menty, które były przedmiotem prac Komitetu, w tej liczbie wyjaśnienia Włoch.

Data zwołania posiedzenia Rady nie została jeszcze przesądzona. Prawdopodobnie Rada zbierze się najpierw na posiedzeniu tajnym. Publiczne posiedzenie Rady nie odbędzie się zapewne wcześniej jak w czwartek.

Jakie stanowisko zajmie Liga Narodów?

Genewa, 24. 9. (PAT). Możliwości procedury, jakie powstają obecnie przed Ligą Narodów dla dalszego załatwienia konfliktu włosko-abisyńskiego, sprowadzają się do trzech koncepcyj:

1) Wychodząc z założenia, że za wszelką cenę należy uniknąć zerwania i prowadzić nadal akcję pojednawczą. Rada Ligi mogłaby uniknąć wypowiedzenia się na podstawie art. 15 paktu i pozostać na platformie pośredniczenia, bądź opierając się na artykule 11 paktu, bądź też nie precyzując wogóle, jak dotychczas swego stanowiska z żadnego z artykułów paktu Ligi. Rada mogłaby nawet powołać znów komitet pojednawczy, powierzając mu opracowanie nowej procedury medjacyjnej, co pozostawiłoby kancelarjom dyplomatycznym Londynu, Paryża i Rzymu, nieco czasu dla ponownych prób uregulowania sporu drogą bezpośredniego porozumienia pomiędzy trzema mocarstwami. Istnieją jednak wielkie wątpliwości, czy Rada Ligi poparłaby jedomyślnie tego rodzaju procedurę, gdyż wśród członków Rady istnieje zamatość chęci do podobnego mąskowania sporu przez Ligę Narodów.

2) O ile Rada Ligi uzna, że akcja pojednawcza została wyczerpana, nie pozostanie nic innego, jak zastosować oficjalnie artykuł 15 paktu. Wśród niektórych członków Rady istnieje jednak pogląd, że nawet, przechodząc formalnie do procedury art. 15 paktu, można-

by pozostać w ramach ustępu 3 tego artykułu, co oznaczałoby, że Rada Ligi, mogłaby oficjalnie przedstawić Włochom pewne propozycje, zwłaszcza, że jak podkreśliła delegacja włoska, wyjaśnienia, udzielone Madariadze przez Aloisiego, nie posiadają charakteru odpowiedzi oficjalnej. Ta procedura natrafiłaby jednak na trudności formalne, Mussolini bowiem nie uznaje kompetencji Rady Ligi do załatwienia sporu z Abisynią.

3) Pozostaje możliwość trzecia najbardziej prawdopodobna, a mianowicie, aby dalszą procedurą oprócz na ustępie 4 art. 15 t. zn., wychodząc z założenia, że procedura medjacyjna została wyczerpana, przystąpić natychmiast do sporządzenia raportu i zaleceń. Technicznie sporządzenie raportu i zaleceń dokonać się może:

a) bądź przez Radę, urzędującą w pełnym składzie, która powoła sprawozdawcę dla przygotowania projektu wstępnego.

b) bądź przez specjalny komitet, powołany przez Radę dla przygotowania raportu i zaleceń.

c) Bądź przez odesłanie przez Radę całej sprawy na podstawie ustępu 9 art. 15 do Zgromadzenia Ligi Narodów, które samo powoła organ dla sporządzenia zaleceń, podobnie było w wypadku konfliktu japońsko-mandżurskiego i boliwijsko-paragwajskiego.

Nowa konferencja trzech mocarstw?

Rzym, 24. 9. (PAT). Prasa, donosząc z Londynu o kontrpropozycjach włoskich, złożonych w Genewie, informuje, że w Londynie zdają sobie sprawę z konieczności podjęcia rozmów bezpośrednich pomiędzy W. Brytanią, Włochami i Francją. Rozmowy te objęłyby nie tylko zagadnienie abisyńskie, ale również i zagadnienie europejskie.

do rokowań, drzwi nie zostaną zamknięte. Żadne jednak ustępstwo nie może poświęcać istoty tezy Abisynji i stać w sprzeczności z zasadami paktu. Dalej „Times” nawołuje do szczególnej czujności jeśli chodzi o projekty rozmów poza nawiasem Ligi drogą bezpośrednich rozmów między W. Brytanią, Francją i Włochami.

Panuje ogólne pragnienie — kończy „Times” — aby Mussolini mógł wycofać swe wojska z Afryki wschodniej, uzyskawszy zapewnienie racjonalnej ekspansji, która nie będzie mniej zaszczytna dlatego, że zdobyta została w sposób bezkrwawy.

Paryż, 24. 9. (PAT). Decyzja Komitetu 5-ciu przekazania konfliktu włosko-abisyńskiego Radzie Ligi Narodów uważana jest przez prasę paryską jako dowód całkowitego niepowodzenia akcji pojednawczej.

Słaba nadzieja załatwienia konfliktu.

Londyn, 24. 9. (PAT). Omawiając sytuację obecną „Times” w artykule wstępnym podkreśla, że istnieje bardzo mała nadzieja pokojowego załatwienia sporu włosko-abisyńskiego. Nie jest prawdopodobne, aby udało się pogodzić nie racjonalny program Mussoliniego z konstruktywnym projektem kompromisowym Komitetu. Jeśli jednak Włochy są w dalszym ciągu gotowe

Abisynja przeciw żądaniom Włoch.

Addis Abeba, 24. 9. (PAT). Sugestje wysuwane w związku z odmowną odpowiedzią Włoch na propozycje Komitetu Pięciu, oceniane są tutaj jako niemożliwe do przyjęcia. Abisynja odmówi ustąpienia terytorjum pomiędzy Erytreą a Somalją włoską oraz nie zgodzi się na dalsze rozbrojenie. Rada ministrów, która obradowała wczoraj w pałacu cesarskim stwierdziła, że Abi-

synja skłonna jest w dalszym ciągu postępować według linii, wytkniętej przez Ligę Narodów i w razie potrzeby cofnąć swe wojska z nad granicy w wypadku agresji włoskiej, ażeby dać dowód swej dobrej woli, co jednak nie przesądza obrony. Cesarz wydał już rozkaz wycofania wojsk z nad granicy, ażeby nie dawać pretekstu do prowokacji.

Jaki będzie nowy rząd w Hiszpanii.

Madryt, 24. 9. (PAT). Santiago Alba zamierza utworzyć gabinet na podstawie dotychczasowego bloku rządowego. Lleroux, Gil Robles,

Martinez, Develasco i Alvarez, przywódcy czterech partii tworzących blok, odłączyli się od Alba i ferencje, na której postanowiono, iż złoży on dzisiaj wizytę Prezydentowi Republiki.

O czym piszą inni?..

„Quo vadis, Polonia“?

P. B. Koskowski omawia w „Kurjerze Warszawskim“ fakt, że poseł Polski w Bukareszcie widział się zmuszoną osobieście zapowiedzieć rząd Rumunii, iż p. min. Beck — wbrew głosom prasy — głosował za wyborem Rumunii do Rady L. N. w Genewie. Jest znamienne — zauważa p. B. K. — że takie wyjaśnienie składa Polska na ręce rządu sojuszniczego kraju. Jest to jednak następstwem ogólnej naszej polityki zagranicznej, która nie jest jasna.

„Nikt — zauważa p. B. K. — nie może powiedzieć np. z jakich pobudek Polska uprawia politykę skrajnej rezerwy wobec Małej Ententy; nikt nie wie, co Polska myśli o pakcie naddunajskim; nikt nie umie sobie wystawić, co Polska zrobi, jeśli projekt paktu wschodniego powróci na porządek dzienny. Czy ktokolwiek orientuje się w tem, jak się zachowa Polska wobec targu włosko-abyssińskiego? Jedni mówią: Interesy polskie nie pozwolą jej oderwać się od solidarnej anglo-francuskiej polityki. Inni na to: Polska najwyraźniej popiera włoską politykę imperjalistyczną, a dzienniki już bez ceremonii piszą o związku: Berlin — Warszawa — Budapeszt — Rzym“.

W tem wszystkim pikanterji nabiera fakt, że pogłoska o głosowaniu p. min. Becka przeciw wyborowi Rumunii pojawiła się po raz pierwszy w prasie węgierskiej. Węgry zatem chcą nas pokłócić z sojusznikami.

Nowa organizacja rządu.

„Goniec Warszawski“ donosi, jakoby w stolicy rozważano plan nowej organizacji rządu.

„Stanowisko premiera — pisze — miałyby być przeobrażone na kanclerza. Nadawałby on ogólny kierunek polityce rządowej, za którą odpowiadałby wobec p. Prezydenta.“

Przy premierze-kanclerzu miałyby istnieć stanowiska dwu wicepremierów: gospodarczego i politycznego. Wicepremier gospodarczy zajmowałby się resortami ekonomicznymi, a więc skarbu, przemysłu i handlu, rolnictwa oraz komunikacji. Koordynowałby zamierzenia tych resortów. Do wicepremier politycznego należałyby zagadnienia dotyczące polityki zarówno wewnętrznej jak i zewnętrznej“.

Czy p. premier Sławek ustąpi.

„Plotka“ polityczna nie spoczywa. Lwowski „Wiek Nowy“ przynosi nowe jej owoce.

„Nie jest — pisze — pewne, czy ustąpi premier Sławek. Płk. Sławek był przewidziany raczej na stanowisko wyższe, niż marszałka Sejmu (t. j. urząd Prezydenta). Ponieważ możliwości takie upadły, nie zachodzi potrzeba zmiany szefa rządu. W innych kolach twierdzą jednak, iż zmiana rządu nastąpi napewno i wymieniane są nawet liczne kandydatury na stanowisko premiera i ministrów. Kilka tygodni temu mówiono o b. ministrze Kwiatkowskim, który miał rzekomo przedłożyć już program gospodarczy na Zamku. Mówiono dalej o kandydaturze b. premiera Prystora, biorącego udział we wszystkich naradach gospodarczych na Zamku. Z kolei wymieniano gen. Sosnkowskiego, Wreszcie wymieniana jest kandydatura b. premiera Janusza Jędrzejewicza, który miałby sobie, podobnie jak gen. Sosnkowski, dobrać wicepremierów gospodarczego. Za kandydaturę lewicową uchodzi kandydatura min. Kościalkowskiego. Utrzymują się nadal pogłoski o kandydaturze b. premiera Bartla, który jednak ma uważać, że na przeszłości ma ordynację wyborczą, chyba że do Sejmu dokończą opozycję. Mówi się również o kandydaturze min. Becka.“

Nowelizacja ordynacji wyborczej.

Poniedziałkowa „Depsza“ (organ ciężkiego przemysłu) skarży się na wyniki wyborów. Uważa je za fortywanie rolnictwa i biurokracji, a za krzywdę przemysłu.

„Rolnictwo i biurokracja mają — pisze — w izbach ustawodawczych przeważający głos. Natomiast przemysł, handel i rzemiosło na 274 suwerenów w obu izbach ma zaledwie 17 przedstawicieli, czyli, że Polska może pozostać nadal rolniczo-biurokratyczną, a więc bardzo słabą gospodarczo.“

„Będziemy domagali się nowelizacji Ordynacji Wyborczej w takim duchu, aby w sejmie i senacie było nie 17 przedstawicieli gospodarczych, a 117-tu“.

Nacisk hitleryzmu na Litwę.

W związku ze zbliżającymi się wyborami do Sejmu Wolnego Miasta Kłajpedy (w dniu 29 bm.) ujawnia się od dłuższego czasu gwałtowna propaganda hitlerowska przeciw Litwie.

Celem wyjaśnienia stanu istotnego litewski min. spraw zagranicznych Lozarajtis, bawiący obecnie w Genewie, w wywiadzie na łamach paryskiego „Soir“ przedstawił rozwój położenia w Kłajpedzie podkreślając, że Litwa szczerze pragnie zachować przepisy statutu kłajpedzkiego, gdy ze strony niemieckiej zobowiązania tego statutu stale spotykają się z obstrukcją. Litwa poczyniła wszelkie zarządzenia, mające na celu prawidłowe i bezstronne przeprowadzenie wyborów w Kłajpedzie w dniu 29 bm. Całe terytorjum zostało podzielone na 200 okręgów w celu uniknięcia presji na wyborców. Urny będą przewiezione do centralnej komisji wyborczej w Kłajpedzie-mieście, gdzie zostanie dokonane obliczenie głosów. Ma to na celu zapobieżenie wszelkim możliwym nadużyciom.

Min. Lozarajtis uskarżał się też na szykany ze strony Niemiec. Nie chodzi już o pogroźki z jakimi wystąpił pod adresem Litwy w znanym swem przemówieniu, kancl. Hitler. Chodzi o fakty konkretne. Ze względu na naturę politycznej, Niemcy zamknęły granicę z Litwą nietylko dla importu ale nawet dla tranzytu produktów litewskich. Tą drogą Rzesza niemiecka chciała zmusić Litwę do wyrzeczenia się praw i do zadośćuczynienia roszczeniom niemieckim w sprawie Kłajpedy. Oczywiście rząd litewski, stojąc na gruncie statutu kłajpedz., odmawia Niemcom prawa do ferowania wyroków w przedmiocie stosowania konwencji. Pod tym względem miarodajnymi instancjami są Rada Ligi Narodów, lub Międzynarodowy Trybunał w Hadze.

Na zapytanie korespondenta, ile jest prawdy w twierdzeniu prasy niemieckiej, iż za plecami rządu litewskiego ukrywa się Związek Sowiecki, min. Lozarajtis oświadczył: —

„Polityka litewska jest całkowicie niezależna. Jeżeli chodzi o Kłajpedę, bronimy jedynie swoich praw i swej suwerenności. Z Rosją sowiecką od dłuższego czasu utrzymujemy stosunki przyjazne, ale nie oznacza to bynajmniej, aby Związek Sowiecki pozostawał w jakimkolwiek związku z polityką litewską na terenie Kłajpedy. Litwa uważa za wyrotowy na swoim terytorjum zarówno ruch komunistyczny, jak i narodowo-socjalistyczny“.

Innym znamienym wydarzeniem na tym odcinku była interwencja ambasadora W. Brytanji Phippsa w berlińskim ministerstwie spraw zagranicznych, o czym atoli — rzecz charakterystyczna — nie ogłoszono w Berlinie żadnego komunikatu. Ambasador Phipps usiłował wpłynąć uspokajająco na miarodajne czynniki niemieckie.

Przedstawiciele prasy zagranicznej w Ber

Przyczyny przesilenia rządowego w Hiszpanji.

Po ciężkich rewolucyjnych dniach październikowych, Hiszpanja weszła na drogę wewnętrznej odbudowy, obejmującej pacyfikację stosunków politycznych oraz gospodarcze podniesienie kraju. I w tym kierunku czynione były ogromne wysiłki przez te stronnictwa, które biorą udział w koalicyjnym rządzie premiera Lerroux. Współpraca jednak ministrów w koalicyjnym rządzie nie układa się zupełnie harmonijnie, a to ze względu na różnice programowe, zachodzące między poszczególnymi partjami, z których wyszli. W takich wypadkach dochodzi zazwyczaj do dymisji gabinetu, co hamuje tempo przedsięwziętych prac.

Taki charakter ma ostatnie przesilenie rządowe w Hiszpanji, o którym doniosły ostatnio dzienniki. Spowodowało je wystąpienie z gabinetu dwóch ministrów: marynarki i rolnictwa, należących do stronnictwa agrarjuszy. Dotychczasowy gabinet nie został jeszcze utworzony i w tej sprawie toczą się pertraktacje między dezygnowanym na premiera Santiago Albą, a przedstawicielami stronnictw. Interesujące są bezpośrednie przyczyny, które spowodowały ten kryzys rządowy.

Najważniejsze zagadnienia dla Hiszpanji stanowią od dłuższego czasu reformy gospodarcze, na które cały kraj czeka. W związku z tem na jednym z ostatnich posiedzeń Rady ministrów, postanowiono zwołać kortezy jeszcze przed konstytucyjnie ustanowionym terminem, t. j. przed 1 października b. r., wyznaczając termin na 24 b. m. Głównym tematem obrad parlamentu ma być budżet na rok 1936 i w związku z tem mają być rozstrzygane dekrety oszczędnościowe, opracowane już przez ministra skarbu Ehapaprieta.

Dekrety powyższe przewidują przeprowadzenie bardzo poważnych oszczędności, między innymi przez zniesienie trzech ministerstw i ograniczenie gabinetu do 10 członków. Powstało wobec tego zagadnienie, które minister-

linie, zwłaszcza dziennikarze zachodnio-europejscy, nie kryją swych poważnych obaw co do kroków, jakie powziąłby rząd Rzeszy w stosunku do Litwy, gdyby żądania niemieckie w związku z wyborami nie miały być uwzględnione. Obawy te uzasadniają nietylko znanym wystąpieniem kanclerza w Norymberdze, lecz również niezwykle ostrą kampanję antylitewską, prowadzoną przez prasę niemiecką.

—000—

stwa skasować i jak ułożyć skład gabinetu, ażeby nadal stronnictwa biorące udział w koalicyji, ze sobą mogły współpracować. I tu natrafiono na bardzo poważne trudności, gdyż żadne stronnictwo nie zdradzało chęci rezygnacji z teki ministerjalnej. Wkońcu ustalono, iż radykali stracą jedną lub 2 teki, agrarjusze jedną, gdy katolicka „Akcja Ludowa“ pięć swoich tek utrzyma, ze względu na olbrzymie znaczenie w społeczeństwie i silną organizację. To jednak natrafiło na sprzeciw agrarjuszy.

Do powyższych trudności dołączyły się inne, o głębszym znaczeniu, będące wynikiem różnic w poglądach na reformy ustrojowe i gospodarcze.

Jak już wspomnieliśmy, z rządu wystąpili przedstawiciele agrarjuszy. Villanona — minister marynarki, najzaciętszy przeciwnik autonomistów katalońskich, wypowiedział się przeciwko oddaniu zarządu Robót Publicznych katalońskim „Stanom Generalnym“, co premier Lerroux przyrzekł katalończykom. Wskutek tego protestu odroczone przekazanie wspomnianych resortów Katalonji, a tymczasem całą tę sprawę oddano do zbadania specjalnej komisji ministerjalnej.

Podobno w konflikt z większością członków rządu popadł drugi przedstawiciel agrarjuszy, Velavos, minister rolnictwa, który znow poróżnił się z kolegami w sprawie walki z kryzysem w rolnictwie, w szczególności w sprawie polityki zbożowej.

Rolnictwo hiszpańskie popadło w wielkie trudności przedewszystkiem z tego powodu, że z poprzedniego roku pozostało niesprzedanej pszenicy około 600 tysięcy ton.

Rząd przyznał rolnictwu kredyt zbożowy w wysokości 50 milionów pesetów na 400 tys. ton. To jednak nie rozwiązuje problemu zbożowego. tembardziej, że nowe żniwa mają dać 4 miliony ton pszenicy, co przekracza zapotrzebowanie rynkowe kraju.

W związku z powyższymi sprzecznościami, ujawniającymi się w łonie rządu, było jasnym, że musi dojść w rządzie do pewnych zmian. Starano się je przeprowadzić w ten sposób, by nie doprowadzić do przesilenia gabinetowego. To się jednak nie udało. Mimo pewnych trudności, jakie wynikają przy stworzeniu nowego rządu, będzie on prawdopodobnie utworzony na podobnej podstawie, na jakiej utworzony był rząd ostatni (centropraw.). Do wysnucia takiego wniosku, upoważnia nas fakt, iż coraz większą rolę w Hiszpanji odgrywa wielka siła polityczna o charakterze konstruktywnym, katolicka „Akcja Ludowa“, na której czele stoi Gil Robles, piastujący tękę ministra wojny w ostatnim gabinecie. K.T.

Nowa forma węgierskiego faszyzmu.

Budapeszt (PAT). Rządowe stronnictwo zjednoczenia narodowego zamierza stworzyć organizację, obejmującą cały kraj. W tym celu kierownictwo partji postanowiło utworzyć radę krajową, składającą się z posłów do parlamentu i przywódców oddziałów prowincjonalnych stronnictwa. Rada krajowa stronnictwa zjednoczenia narodowego odbędzie 10-go października swe pierwsze posiedzenie, na którym premier Goemboes ma wygłosić mowę.

Prosimy P. T. Abonentów o nadsyłanie prenumeraty za październik.

Równocześnie zwracamy się do wszystkich abonentów zlegających z prenumeratą z gorącym wezwaniem aby zechcieli niezwłocznie zaległości wyrównać.

(J. B.)

Nowe państwo wolne i niepodległe.

Przed kilku dniami podała prasa zagraniczna krótką wiadomość, że senator Manuel el Quezon, przewodniczący senatu archipelagu Filipin, znaczną większością głosów obrany został prezydentem tego obszaru. Władzę swą ma objąć w dniu 15 listopada br., uznany za

pierwszy dzień niepodległości Filipin.

Wiadomość powyższa oznacza nowy odcinek w historii tych wysp na Pacyfiku, których razem jest 7098, o obszarze blisko 300.000 km. kw. z ludnością przeszło 11 milionów. Aż do naszych czasów politycznie należały Filipiny do St. Zjednoczonych A. P., obecnie zaś stanowią będą niepodległe państwo. Bogaty ten świat wyspiarski przy doskonałych warunkach klimatycznych ma wszelkie dane do pomyślnego rozwoju.

Filipiny odkryte zostały w 1521 r. przez podróżnika hiszpańskiego Ferdynanda Magelana, który jednak zginął w walce z naczelnikiem wyspy, Mactan, na której wylądował. Odkryte wyspy pierwotnie zwały się „Wyspami św. Łazarza“, w 1543 roku otrzymały swą obecną nazwę od imienia ówczesnego hiszpańskiego następcy tronu Filipa. Należały one też do Hiszpanji przez całe dwa wieki, tj. do 1762 roku. Kiedy przeszły w posiadanie angielskie. Władanie to nie było jednak spokojne. Filipiny wróciły spowrotem do Hiszpanji, czemu kres położyło ostateczne powstanie Filipinczyków w roku 1898. W czasie wojny Hiszpanji ze Stanami Zjedn. Pokój tzw. paryski z 10 lutego tegoż roku w ten sposób uporał się z przynależnością państwa Filipin, których gospodarcze i strategiczno-polityczne znaczenie w międzyczasie bardzo wzrosło, że Hiszpanja otrzymała znaczne odszkodowanie, a kraj przeszedł w posiadanie Stanów Zjedn. A. P.

Filipinczyków to jednak nie zadowoliło. Przeciw rządowi Stanów Zjednoczonych kierowały się odtąd stale liczne ruchy zbroj-

ne i protesty. Rządzący krajem przy pomocy silnej załogi gubernator amerykański właściwie nigdy nie był pewnym życia. Po wielu incydentach mimo demokratycznych urządzeń wolnościowych, jakie tam Amerykanie wprowadzili, parlament filipiński uchwalił manifestacyjnie niepodległość kraju, a popierając sprawę przez swych przedstawicieli w Kongresie amerykańskim, ostatecznie w marcu 1934 roku uzyskał uchwałę Kongresu, orzekającą że Filipiny będą odtąd samodzielnym państwem.

Na tej zasadzie parlament filipiński opracował dla kraju konstytucję, która ostatecznie została zatwierdzoną przez plebiscyt ludności w kwietniu 1935 roku, a zgodnie z zawartem w niej postanowieniem całkowicie wejdzie w życie w dniu 15 listopada br. Z tym dniem ustanie władza amerykańska w tym kraju wyspiarskim i rozpocznie się nowe życie na nowych zasadach.

Ale to jest tylko jedna, polityczna strona tej sprawy, której podłoże gospodarcze nie jest jednak tak proste.

Filipiny, to — kraj plantacyjny, dziewiczych lasów, narazie słabo rozwiniętego górnictwa i hutnictwa, a ich całe gospodarstwo niemal wyłącznie zależy od zbytu w Stanach Zjednoczonych A. P. w pewnym stopniu także w Japonji. Z daleką Anglią, czy wogóle Europą, utrzymują tylko słabe stosunki handlowe. Przez dokonane obecnie wydzielanie się z obszaru gospodarczego Stanów Zjednoczonych A. P. utracą zatem Filipiny wszystkie te korzyści, jakie wynikają dla nich z bezcelowych obrotów z Ameryką, ta zaś zamknie się teraz przed nimi, jak przed każdym obcym organizmem gospodarczym barjerami celnymi i kontyngentami. Tem się tłumaczy, że nawet jeszcze dziś nie brak w Filipinach żywności „zachowawczych“, które przestrzegają przed wybujałościami polityki separatystycznej.

Na ziemiach Rzeczposp.

Ks. biskup Łosiński nie otrzymał dotacji.

Podaliśmy w swoim czasie wiadomość, że kasy skarbowe zaczęły wypłacać przepisaną w konkordacie dotację dla diecezji kieleckiej. W uzupełnieniu tej wiadomości donoszą nam, że tylko ks. biskup Łosiński nie otrzymuje tej dotacji dla siebie.

Szkola w losie.

Liga Szkolna Przeciwwgruzlicza w Warszawie otworzyła szkołę powszechną dla chłopców w lesie. Szkoła mieści się w Starej Miłosinie w rozległych lasach na terenie faliście. Szkoła przewidziana jest na 50 miejsc. Będą w niej umieszczone dzieci warte i nie mogące pobierać nauki w mieście Warszawie, ze względu na stan zdrowia. W szkole będą stałe urzędowały higienistka i nauczycielka; poza tem dzieci pozostawać będą pod stałą opieką lekarską.

B. poseł B. B. W. R. Wojciechowski brał łapówki i wyzyskiwał najbiedniejszych.

Przed sądem okręgowym w Warszawie rozpoczęła się głośna sprawa b. posła B. B. W. R. Wojciechowskiego, który jest oskarżony o łapownictwo przy wyrabianiu posad. sprawa ta ma łączność z aferą skazanego uprzednio na 5 lat, a obecnie odsiadującego tę karę podkomisarza Stefana Dąbrowskiego, b. referenta spraw personalnych w departamencie więziennictwa. Dąbrowski przy pomocy „naganiacza” Kania wyrabiał posady za grubą łapówkę. Kania został skazany na trzy i pół roku więzienia. Podobną rolę, jak Kania, pełnił również „pan poseł”, który będąc prezesem sanacyjnego Związku kolejowych drużyn konduktorskich, werbował kandydatów na posady i przesyłał ich wraz z wpłaconymi przez nich sumami podkom. Dąbrowskiemu. Zaznaczyć należy, że uprzednio Wojciechowski był niższym funkcjonariuszem kolejowym. — Wszyscy świadkowie zeznają obciążająco dla Wojciechowskiego. Od każdego petenta, ubiegającego się o posadę żądał on kilkuset złotych „na kolację” a niekiedy żądania jego dochodziły do tysiąca złotych. Lista świadków jest długa, a większość z nich to ludzie biedni, którzy z największym wysiłkiem zdobywali pieniądze, byle tylko zaspokoić żądanie „pana posła”.

NOWY REDAKTOR TARNOWSKIEGO TYGODNIKA DIECEZJALNEGO. Ks. Biskup Franciszek Lisowski w Tarnowie zamianował redaktorem tygodnika diecezjalnego „Nasza Sprawa” Ks. Józefa Pacioraka po ustąpieniu Ks. prał. Lubelskiego. Ks. red. Paciorek dał się poznać jako dzielny duszpasterz wśród emigracji polskiej we Francji.

TABLICA PAMIĄTKOWA HINDENBURGA W POZNANIU? Organizacje Niemców poznańskich postanowiły wmurować w ścianę frontową domu nr. 7 przy ul. Podgórznej, jako domu urodzenia marmurową tablicę pamiątkową, poświęconą feldmarszałkowi Hindenburgowi, z reprodukcją głowy jego w brązie oraz napisem w języku polskim i niemieckim. W tej sprawie inicjatorzy zwrócili się o udzielenie zezwolenia na urzeczywistnienie tych zamierzeń do zarządu miasta Poznania.

ŻYDZI WYSYLAJĄ PROTEST DO LIGI NARODÓW. Egzekutywa organizacji sjońskiej dla zachodniej Małopolski i Śląska na jednym z ostatnich posiedzeń uchwaliła wysłać do Zgromadzenia Ligi Narodów telegram, zawierający protest przeciw ustawom antyżydowskim uchwalonym przez Reichstag niemiecki w Norymberdze oraz przeciw prześladowaniu żydów w Niemczech.

FREKWENCJA WIDOWISKOWA W WARSZAWIE. Frekwencja publiczności w kinach, teatrach i na wszelkiego rodzaju imprezach widowiskowych w Warszawie w miesiącu sierpniu wynosiła: kinematografy 619.079 osób (o 45.000 osób więcej, niż w lipcu); teatry 116.901 (o 16.400 osób więcej); teatryki 13.267 (o 6.800 osób więcej); wyścigi konne 64.233 (o 9.000 osób mniej). Imprezy sporadyczne przeważnie sportowe 86.624 (o 9.000 osób więcej). Z podatku widowiskowego miasto osiągnęło w sierpniu 171.407 zł.

POCIĄG ROBOTNICZY SPADŁ Z NASYPU. W poniedziałek na stacji kolejowej Złotniki Kujawskie, wydarzyła się katastrofa kolejowa. Pociąg robotniczy wskutek złego nastawienia zwrotnicy wypadł z szyn i 5 wagonów spadło z 8-metrowego nasypu kolejowego. W czasie katastrofy zostali bardzo ciężko ranni trzej robotnicy: Paliwody I., Adamski J. i Kowalski. Ponadto 5 robotników zostało lekko rannych. W godzinach popołudniowych zmarł w szpitalu Adamski.

Komunizm zarzuca sieci na młodzież całego świata.

Z okazji XXI Międzynarodowego Dnia Młodzieży Komunistycznej zostały w Moskwie opublikowane w języku rosyjskim dane statystyczne, które powinny zainteresować nie tylko komunistów, ale także i katolików, świadczą one bowiem nader wymownie o wciąż wzrastającym niebezpieczeństwie zalewu świata przez fale komunizmu i bezbożnictwa.

Oto trochę danych, dotyczących działalności sekcji międzynarodówki komunistycznej młodzieży na całym świecie: Sekcje oficjalne: w Argentynie 5 tys. członków, Anglia 2.200, Belgja 800, Szwecja 5.701, Stany Zjednoczone 9.000, Francja 17.000, Norwegja 2.000, Meksyk 6.50, Kanada 2.500, Holandia 1.300, Urugwaj 250, Danja 900, Szwajcaria 310, Islandja 500, Chiny — (część należąca do ZSSR) — 100.600 Razem 152.111 członków. Sekcje nielegalne: Czechosłowacja — 12.400 członków, Austria — 3.500,

Polska — 13.000, Hiszpanja — 12.000 Kuba — 3.050. Razem — 43.950. Prócz tego Międzynarodówka Młodzieży Komunistycznej posiada rozmaite inne sekcje, z których dane nie mogły być opublikowane. Ogółem liczą one 26.287 członków, Peru, Chiny (partja Kuomintang), Włochy, Jugosławja, Finlandja, Korea, Łotwa, Estonia, Litwa, Bułgaria, Węgry, Persja, Palestyna, Turcja, Syria, Japonja, Portugalia, Paragwaj, Brazylja, Chili, Kolumbia, Filipiny. Poza tem grupy młodzieży komunistycznej istnieją w Indjach, Boliwji, Indochinach, Costa-Rica, Porto-Rico, Ekwatorze, Wenezueli, San-Salwalorze i t. d. Grupy te narazie nie wchodzą jeszcze w skład organizacji.

Jak widać z powyższego, nielegalne sekcje Międzynarodówki Młodzieży Komunistycznej posiadają największą liczbę członków w Polsce. (KAP.)

CHORE PŁUCA osłabiają organizm

Leczenie chorych płuc polega na stworzeniu takich warunków, aby zdolności obronne organizmu zostały odpowiednio wzmocnione i wykorzystane.
Ziela Magistra Wolskiego „PULMOSA”, zawierające niemiernie rzadkie, roślinę chińską Schin-Schen, stosują się przy kaszlu, załegnięciu, potach i stanach podgorączkowych, przynosząc ulgę.
Ziela ze znak. ochr. „Pulmosa” do nabycia w aptekach i drogerjach (składach aptecznych).
Wydawnictwo Magister E. Wolski, Warszawa, Złota, 14 m. 1

Z całego świata.

Katolicycy socjologowie w sprawie walki z bezrobociem.

W dniach od 24 do 25 bm. w Mechlinie odbędzie się pod przewodnictwem Kardynała Van Roeyta posiedzenie katolickiej międzynarodowej unji studjów społecznych (Union Internationale d'Etudes Sociales) dla omówienia zagadnienia walki z bezrobociem. W obradach biorą udział najwybitniejsi socjologowie katolickiej Belgji, Francji, Anglii, Holandji, Austrii, Szwajcarii, Niemiec i Hiszpanji.

Jeszcze jeden zabytkowy klasztor zostanie w ZSSR. zrujnowany.

Na podstawie uchwały sowieckiego rządu Ukrainy zburzonym zostanie w Kijowie słynny klasztor Michajłowski, którego główna część powstała w wieku XII. Przyczyną zburzenia klasztoru ma być to, że jest on przeszkodą w „modernizacji” ruchu ulicznego Kijowa.

Kupuj tylko w Drogerji im. św. Teresy

STEFANA HYŁY KRAKÓW, UL. WIŚLNA 6.

mydła, kremy, perfumy, wody kolońskie kosmetyki, gąbki, galanterja toaletowa złoła, chemikalja i t. d.

Towar w wielkim wyborze najlepszej jakości. Ceny niskie. Ceny niskie.

14 pijanych zatonoło na jeziorze.

Na kanale łączącym jezioro Białe z Kis-Ezere pod Rygą zdarzył się nieszczęśliwy wypadek: po niedzielnej zabawie podbite towarzystwo, złożone z 26 osób, wsiadło do 15-osobowej motorówki, która wkrótce po odbiciu od brzegu zatonoła. 12 osób uratowano, zaś reszta utonoła.

GIOVANNI P APINI PROFESOREM UNIWERSYTETU. Włoski Minister Wychowania Narodowego mianował słynnego pisarza katolickiego Giovanniego Papiniego profesorem zwyczajnym języka i literatury włoskiej na uniwersytecie w Bolonji.

KONGRES ROTARYSTÓW. W Wenecji rozpoczęły się obrady 3-go kongresu rotarystów (masońskiej organizacji), reprezentujących kraje Europy, Azji Mniejszej i Afryki. Ogółem na kongres przybyło 1800 członków Rotary Clubów.

200 ROCZNICA SIEDZIBY PREMIERÓW ANGIELSKICH. Dom pod Nr. 10 na Downing Street w Londynie obchodził w poniedziałek 200 rocznicę swego istnienia jako oficjalna siedziba premierów brytyjskich. W roku 1735 sir Robert Walpole był pierwszym, który zamieszkał w tym domu jako premier i odtąd stale jest on przywiązany do urzędu premiera Wielkiej Brytanji.

6 OFIAR WYBUCHU POCISKU ARMATNIEGO. Jeden z żołnierzy, manipulując pociskiem armatnim na poligonie w Pradze, spowodował eksplozję, wskutek której czterech żołnierzy zginęło na miejscu, a dwóch zostało ciężko rannych.

Humor.

Szczery: — Panie numerowy, czy wszystkie moje bagaże są już w wagonie? — Pyta starsza pani.
— Tak, proszę pani.
— I nie nie zostawiłam?
— Nie proszę pani, nawet napiwku!
Zdolna lingwistka. — Już wzięłam trzy lekcje angielskiego.
— No i dobrze ci idzie?
— Doskonale! Już mogę mówić z Anglikiem, który wziął trzy lekcje polskiego.
Dwóch nieszczęśliwych. — Ach, żeby pan wiedział, jakie marnie życie wiodę! Zona ciągle mi mówi o swoim poprzednim mężu!
— Szczęściarzu z pana! Moja żona ciągle mówi o swoim przyszłym mężu.

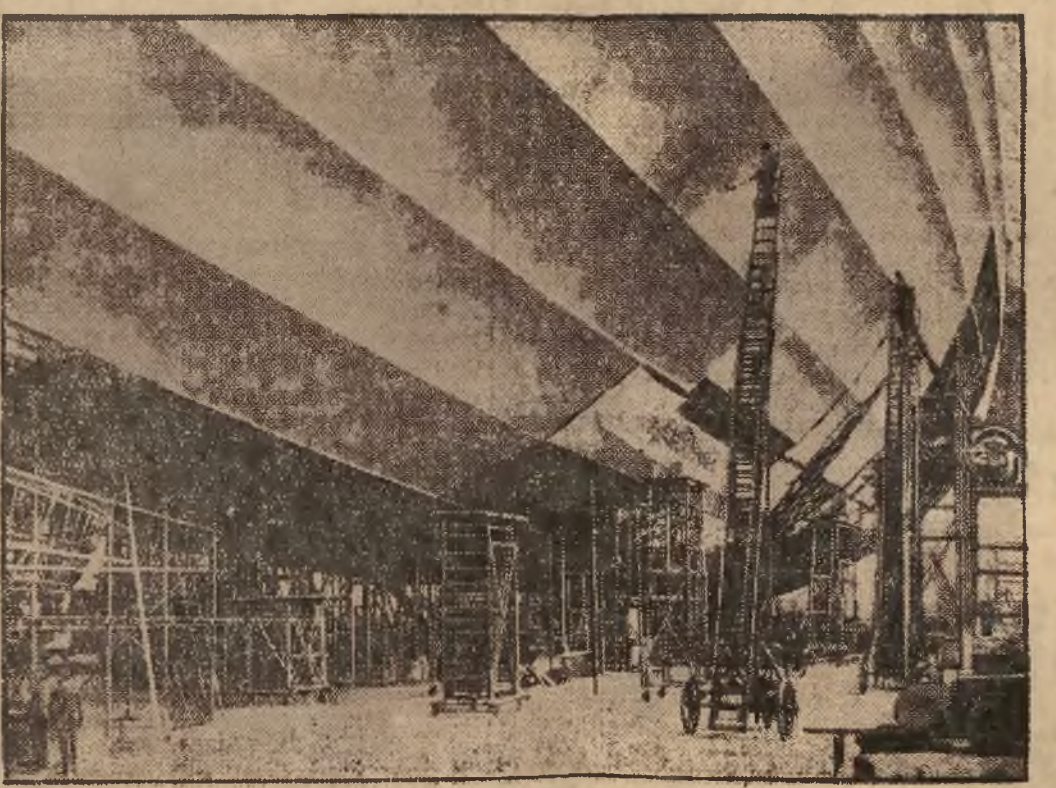
Dziś w kinoteatrze **„WANDA”** Sw. Gertrudy L. 5

Przebojowy program humoru śmiechu i zabawy.
Szampański film ekscentrycznych przygód porywających melodji i arcy pikantnych awanturek reż. Mieczysława Krawicza

Dwie Joasie
Czarująca komedia rozśmieszająca do łez w rolach głównych: **Jadwiga Smosarska** w podwójnej roli **Fr. Brodniewicz** **Lucyna Szczepańska** — **Ina Benita** — **Michał Znicz** — **W. Rusznicka** — **Wł. Grabowski** — **A. Zelwerowicz** — **Konrad Tom** — 2 godziny bez trosk i smutków, niewyczerpane źródło wesołości. Początek seansów w dniu powszednim o g. 6, 7, 9, 10 w niedzielę i święta o godzinie 8 pop. Program Nr. 4.

W sobotę dnia 28 bm. o godz. 3 pop. W niedzielę dnia 29 bm. o godz. 10 i 12 przedpoł.
Poranki filmowe: Dla Ciebie tańczę, w głównej roli **Jean Harlow**
Ceny miejsc od 50 groszy.

Największy sterowiec świata na ukończeniu.

Prace nad wykończeniem niemieckiego sterowca „L. Z. 129” Friedrichshafen dobiegają końca. Za kilka miesięcy nastąpi start tego powietrznego olbrzyma. Będzie on największym sterowcem na świecie.

25 kobiet ranionych w katastrofie autobusowej.

Na szosie Bydgoszcz—Szubin wydarzyła się wielka katastrofa autobusowa. Autobusem jechało 35 członkiń Młodych Polek na Zjazd do Szubina. W pewnej chwili, gdy autobus jechał z szybkością 80 kilometrów na godzinę, pękła przednia opona i wóz z całą siłą uderzył o drzewo przydrożne. Autobus roztrzaskał się zupełnie, z podszczętków wydobyto znaczną większość jadących ciężko i ciężko rannych. Tylko 10 osób wyszło bez szwanku. Ciężko rannych jest 7 kobiet, które uległy połamaniu rąk i nóg.

Krótkie wiadomości.

Koło Brasławia na Wileńszczyźnie wilki wyrządzają wielkie szkody. Nietylko porywają zwierzęta domowe z pastwisk, ale dostają się także przez podkopy do chlewów.
Nad Tarnowem i powiatem tarnowskim przeszyła długotrwała burza połączona z ulewami deszczem. W wielu miejscach wybuchły pożary od pioruna.

W Warszawie usiłował popełnić samobójstwo przez przyjęcie dużej dawki środka nasennego, kompozytor wiedeński Erwin Strauss, który przybył przed 2 tygodniami z Wiednia z żoną. Zatrutego przewieziono w stanie ciężkim do szpitala.

W Olkuszku w czasie burzy piorun uderzył w grupę robotników, z których jeden Edward Walnik został zabity na miejscu, zaś Ig. Kita silnie porażony.

Przed sądem w Gnieźnie rozpatrywana będzie w tych dniach sprawa obrabowania ambulanu pocztowego w Trzemesznie w noc sylwestrową w ub. roku. Rabusie: ojciec i dwóch synów Pyranowiczów oraz J. Budziński zarabowali 14.000 złotych. Po wykryciu sprawców zdołano od nich odebrać tylko siedm tysięcy.

Taniej niż za cenę FILETU II. KLASY możemy podróżować SAMOLOTAMI P. L. L. „LOT”

Ruch wydawniczy

KS. JÓZEF KŁOS: „Pamięci Arcybiskupa Stablewskiego“, Poznań, Księg. św. Wojciecha, 1935, str. 14.

W dniu 8 lipca br. nastąpiło w katedrze poznańskiej odsłonięcie pomnika wzniesionego ku czci Arcybiskupa Stablewskiego. Natchnione kazanie przy tej okazji wygłosił Ks. Prałat J. Kłos, jeden ze współpracowników znakomitego Arcybiskupa. Kazanie to wyszło obecnie drukiem.

Jest ono perłą wymowy kościelnej. — W słowach podniosłych a równocześnie dalekich od sztucznego patosu, wyczarował kaznodzieja postać jednego z największych naszych biskupów, któremu działać przyszło w szczególnie trudnych warunkach, a który z obroną praw Kościoła łączył obronę praw narodu polskiego, z walką o duszę, walkę o język ojczysty, którego w końcu zabiła wiadomość o katuszach zadawanych dzieciom we Wrześni.

Słowo drukowane rzadko porywa. Drukowane kazanie Ks. Kłosa jednak porywa i wzrusza.

M. PACHUCKI: „Myśli św. Bernarda“, — Poznań, Księg. św. Wojciecha 1935, str. 248.

Obok „Myśli św. Augustyna“, „Myśli bł. Ruysbroeck“ i „Myśli św. Katarzyny Sienneńskiej“ — wydała obecnie Księgarnia św. Wojciecha „Myśli św. Bernarda“ w opracowaniu p. Pachuckiego. Stanowią one niewyczerpane źródło świętych podnieć. — Wielki, ostatni Ojciec Kościoła, wzywał się głęko w życie swojej epoki (w XII) i przez pewien czas był niejako rozjemcą w sporach tego czasu. Był też mężem wielkiej świętości, uwielbianym i czczonym już za życia. W pismach swoich zostawił krynicę wielkich i podniosłych myśli.

KS. L. CIVARDI: „Podręcznik Akcji Katolickiej, Praktyka“, Poznań, Księg. św. Wojciecha, 1935, str. 267.

Pojawił się drugi tom znakomitego dzieła Ks. Civardi, gen. asystenta kościelnego A. K. we Włoszech, poświęconego „Akcji Katolickiej“. Nosi on podtytuł: „praktyka“. Dotyczy bowiem nie teorii A. K., ale jej praktyki. Dzieli się na trzy części.

Pierwsza część daje historję „A. K. we Włoszech. Znajdziemy mnóstwo szczegółów obrazujących działalność Leona XIII, i Piusa X na terenie włoskiej organizacji katolickiej. To, co się działo we Włoszech, miało — jak wiadomo — swój wpływ na cały świat katolicki. Część druga daje obraz działalności 6 podstawowych stowarzyszeń A. K. we Włoszech: mężczyzn, kobiet, młodzieży męskiej i żeńskiej, studentów i studentek. Część trzecia wreszcie dotyczy takich praktycznych spraw, jak: zakładanie stowarzyszeń, wybór władz, posiedzenia, godła itp.

Książka Ks. Civardiego winna znaleźć się w ręku każdego uświadomionego członka Akcji katolickiej.

Kobiece policja na ulicach Warszawy.

Od miesiąca w Warszawie pełnią służbę policjantki, walcząc z bezdomnością i nierządem. Praca ich przynosi — jak dotychczas już stwierdzono — duże usługi.

Kobiety chcą mieć własną olimpiadę.

(—) Międzynarodowy Związek Sportowy Kobiet (F. S. F. I) zarządzający od r. 1924 poza Olimpiadą własne kobiece zawody sportowe zwrócił się do Komitetu Olimpijskiego o zaniechanie w przyszłości, ustanawiania konkursów dla kobiet w ramach ogólnej Olimpiady. Wzmacniając to pragnie uzyskać pełnomocnictwo do urządzenia odrębnej Olimpiady kobiecej, któraby przypadła po raz pierwszy w roku 1938, obejmując sporty całej kobiety świata. Jest prawdopodobne, że rozstrzygnięcie w tej sprawie nastąpi w przyszłym roku w związku z Olimpiadą berlińską.

Wniosek F. S. F. I. nawiązuje do tradycji klasycznych Igrzysk olimpijskich, które jak wiadomo, nie znalazły uczestniczenia kobiet w Olimpij. Popisy kobiece odbywały się natomiast w Grecji odrębnie jako tzw. Heraje, czyli zawody ku czci bogini Hery. Także pierwsza nowoczesna olimpiada, urządzona w Atenach 1896 roku, zgromadziła tylko męskich zawodników. Kobiety wystąpiły na arenie dopiero w roku 1906 i to tylko w zawodach tenisowych. Zjawiała się wówczas w Atenach wprawdzie także grupa duńskich zawodniczek, ale demonstrowała tylko ćwiczenia pokazowe.

Sprawa udziału kobiet w Olimpiadzie poszła jednak w odwłokę, a jej dalszym etapem są popisy łyżwiarskie w Chamonix (1924 roku) i kobiece konkursy pływacki, tenisiowy i szermierczy w Paryżu w roku 1925. — Dopiero Olimpiada w Amsterdamie przyniosła poraż pierwszy 5 konkursowych spotkań kobiecych lekkoatletycznych: bieg na 100 metrów, skok na wysokość, bieg na 800 metrów, dysk i bieg sztafetowy 4 x 100 mt. Rozpisano też konkurs pływacki i szermierczy dla kobiet.

Na Olimpiadzie 1932 roku w Los Angeles kobiety nie zaznaczyły się wybitnie. — Trening odbywany przez lekkoatletki świata do Olimpiady najbliższej zdaje się jednak rokować dobre nadzieje.

Radio.

„JAK WIEŚ ŻYWI MIASTO“. Produkcja jednego z podstawowych artykułów żywności, jakim jest mleko dla mieszkańców miast, nieznających dokładnie życia wsi — sprawdza się do domysłów o funkcji dojenia i napełniania cennym płynem odpowiednich naczyń. Reportaż p. J. Dylewskiego pt. „Mleko“ z cyklu „Jak wieś żywi miasto“ dnia 25 bm. o godz. 19.50, zapozna radiosłuchaczy ze skomplikowaną drogą, jaką przebywa mleko zanim się znajdzie w serze, czy w szklance białej kawy lub czekolady.

ZDOBYCZE MEDYCYNY. W odczycie z cyklu „Zdobycze medycyny“ dnia 25 bm. o godz. 21.50 docent dr. Anigstein zapozna radiosłuchaczy z nowymi metodami leczenia zimnicy. Odkrycie takich środków, jak plazmochina i afebryna wprowadziło leczenie tej choroby na nowe tory. O zaletach i wadach tych nowych środków dowiemy się z odczytu pt. „Współczesne metody leczenia malarji“.

„TWÓRCZOŚĆ FRYDERYKA CHOPINA“. AUDYCJA IV. W IV-jej audycji z cyklu dn. 25 bm. o godz. 21. znajdujemy się w roku 1828, a więc w czasie, kiedy Chopin po złożeniu egzaminów w Szkole Głównej Muzyki rozpoczął względnie kontynuował prace kompozytorskie nad sonatą c-moll op. 4, Triem g-moll, Rondem a la Krakowiak itp. Stronę słowną audycji poprowadzi prof. U. J. dr. Z. Jachimiecki, stroną muzyczną pianista Zb. Drzewiecki.

„ZNAMIONA POLSKOŚCI U CONRADA“. Znany pisarz i krytyk W. Rogowicz w swoim szkicu w dn. 25 bm. o godz. 21.35 poświęci uwagę analizie twórczości Conrada, którego polskie pochodzenie w niewątpliwy sposób odbiło się na sposobie reagowania pisarza angielskiego na pewne zjawiska życia, do czego tylko materiału znajdziemy w książce Conrada „Ze wspomnień“.

Programy stacji radiowych.

Czwartek, dnia 26-go września 1935.

Kraków. (293.5 m). Godz. 6.30 Transm. z Warszawy; 7.50 Program na dzień bieżący; 7.55 Pare informacji; 8 Transmisja z Warszawy; 11.57 Sygnał czasu oraz hejnał z wieży Mariackiej; 12.03 Transmisja z Warszawy i Katowic; 13 Muzyka z płyt; 13.25 Transmisja z Warszawy; 13.30 Południowy koncert popularny z płyt; 15.15 Transmisja z Warszawy i Katowic; 16.45 Transmisje z Torunia i Warszawy; 17.15 Transmisje z Wilna, Warszawy i Torunia; 18.30 Pogadanka pt.: Blaski i niedza literatury na ekranie; 18.40 Dokrad jechać w święto; 18.45 Kwadrans pieśni; 19 Wśród naszych przyjaciół; 19.10 Program na dzień następny; 19.20 Koncert reklamowy; 19.35 Wiadomości sportowe; 19.40 Transmisje z Warszawy; 22.25 Muzyka z płyt; 23: Transmisja z Warszawy; 23.05 Muzyka z płyt.

Lwów. (377.4 m). Godz. 18.30 O nowych problemach technicznych radiofonii światowej; 18.40: Informator turystyczny; 19 Muzealnictwo lwowskie — pogadanka; 22.25 Operetka — płyty.

Warszawa. (1839.8 m). Godz. 6.30 Pieśń „Kiedy ranne wstała zorze“; 6.33 Pobudka do gimnastyki; 6.36 Gimnastyka; 6.50 Płyty; W przerwie o godz. 7.20 Dziennik poranny; 7.50 Program na dzień bieżący; 7.55 Pare informacji; godz. 8 Audycja dla szkół; 8.10—11.57 Przerwa; 11.57 Sygnał czasu; 12 Hejnał z wieży Mariackiej z Krakowa; 12.03 Dziennik południowy; 12.15 Koncert dla młodych szkół powszechnych z Katowic; 13 Koncert z płyt; 13.25 Chwilka dla kobiet; 15.15 Przegląd giełdowy; 15.25 Wiadomości o eksporcie polskim; 15.30 Koncert; 16 Higiena ołówka — opowiadanie dla dzieci młodszych; 16.15 Koncert orkiestry mandolinistów z Katowic; 16.45 Cała Polska śpiewa — koncert z Torunia; 17 Rozwój programowy socjalizmu polskiego — odczyt; 17.15 Koncert z Wilna; 18 Koncert solistów z Torunia; 18.30 W 40-ą rocznicę narodzin filmu — pogadanka; 18.40 Jak spędzić święto; 18.45 Muzyka z płyt; 19 Kącik dla młodych wiejskiej; 19.10 Program na dzień następny; 19.20 Koncert reklamowy; 19.35 Wiadomości sportowe; 19.50 Pogadanka aktualna; 20 Muzyka lekka orkiestry P. R.; 20.45 Dziennik wieczorny; 20.55 Obrazki z Polski współczesnej; 21 Teatr Wyobraźni; 22 Nasze pieśni, w wyk. St. Argasińskiej; W przerwie o godz. 23 Wiadomości meteorologiczne dla komunikacji lotniczej.

Katowice. (395.8 m). Godz. 12.15 Koncert dla młodzieży szkół powszechnych; 15.17 Wiadomości bieżące; 15.20 Życie artystyczne i kulturalne Śląska; 16.15 Koncert orkiestry mandolinistów; 18.30 Dlaczego się nie modlisz? — odczyt wygłosi ks. dr. Boł. Rosiński; 19 Karłowca poczta; 23.05 Skrzynka francuska.

Humor.

Znany pośrednik Cypperman, wynalazł mu odpowiednią partję w Mławie i sprowadza oboje młodych dla poznania się do sali restauracyjnej dworca kolejowego.

Zygmunt zostaje sprezentowany i szepcze Cyppermanowi do ucha:

— Ona przecie garbata!
Cypperman kiwa tylko głową.
— I ma wstawiane zęby!
— Możesz pan mówić głośno, ona jest także głucha! — wyjaśnia Cypperman.

Od czwartku dnia 19 b. m. w kinoteatrze „Sztuka“

Arcydziało niezrównane w swej oryginalności!

Urojony świat

Niesamowity poemat gorącej miłości, okrutnej zdrady i zazdrości! Arcyciekawa treść fantastycznych emocji!

W rolach głównych:

laureatka Akademii Filmowej, wspaniała artystka, fascynująca w swej piękności kobieta najslawniejszy aktor europejski, niezapomniany bohater „Melodyj Cygańskich“, przystojny, męski
Claudette Colbert
Charles Boyer Joel Mc Cree — Joan Bennet — Helen Vinson — Film ten pozostanie na długo w pamięci widzów!

Chwała i upadek starożytnego władcy.

Czytamy w dziejach o zmiennych losach władców, którzy poszerzyli obszar swego państwa, uczynili je nawet potężnym przez podboje, czy roztropność w polityce, ale równocześnie nie zdołali utrzymać „stanu posiadania“ ani „prestige“ przez czas dłuższy, już to wskutek zaniku energii, już to odmiany stosunków; czasem z obu przyczyn naraz, a przez to swą własną wielkość przeżywszy, pomarli, oczekując nadaremnie powrotu do znaczenia.

Klasycznym potwierdzeniem tej tezy jest panowanie króla Ormjan Dikrana II. (95—66 r. przed Nar. Chr.), który wznosiłszy swe państwo na wyżyny mocarstwa, wkrótce swą „wielkość“ utracił i stał się holdownikiem Rzymu.

Przyczyna wzmocnienia się potęgi Ormjan, względnie ich państwa, było osłabienie Partów i Syryjczyków, może nawet to także, że teściem władcy Armenji był Mitrydates VI. Eupator król Pontu, człowiek prze-

biegły, który zięcia popierał. Klęska zaś, upokorzenie i utrata suwerenności były wynikiem fatalnych stosunków w rodzinie Dikrana jak niemniej sprytu wodzów rzymskich którzy umieli wyzyskać błędy polityki i taktyczne swego przeciwnika. Warto się tym wypadkom przyjrzeć.

Dzieje Ormjan sięgają starożytności bardzo odległej. Po upadku państwa Urartu (735 r. przed Chr.) zajęli Ormjanie kraj po obu brzegach rzeki Jeraszu, u stóp góry Masis i nad jeziorem Wan w Azji przedniej. Nie długo władali przybywszy „ziemią Ararat“, gdyż po upływie stulecia popadli w zależność od Medów. Następnie poprzez niewolę perską i macedońską, potem u „diadochów“ dostała się Armenja pod bitwę pod Ipsus (301 przed Chr.) w niewolę Syrii. Dopiero za czasów Antjocha III. Seleucydy w II wieku odzyskali Ormjanie wolność. Powstały wówczas za zgodą Rzymu dwa państwa armeńskie.

Do szczytu potęgi doszła Armenja za panowania Dikrana II, jednego z najszczęśliwszych przez pewien czas władców starożytności. Zjednoczył on obydwie Armenje w jedno państwo, zawojował nadto Kapadocję,

Mezopotamję, i Syryję (84 r. przed Chr.). — Stał się wkrótce groźnym dla świata władcą. Oto, co pisze o nim Mommsen w „Historji Rzymu“:

„Dikran szerzył po wszystkich stronach podboje bez najmniejszej względnosci. Kurdystan północny i Aderbidzan przemieniono w królestwo lenne a Adiabene (Mossul) przyjęła władzę armeńską. W Mezopotamji ugruntował się panowanie Dikrana. Arabów przesiedlił do Edessy. Kraje wschodnią Melitene oderwał od Kapadocji i połączył ze Sofene naprzeciw leżącą, przez co opanował przejście przez Eufrat wraz z wielką drogą handlową. Wkrótce zajął Kapadocję i Cylicję wschodnią, wreszcie zdobył Syryję górną wraz z częścią Fenicji i zagroził państwu Hasmonejczyków...“

Zdawało się, że powrócą czasy królów Niniwy. Miasto Tigranocertę (stolicę) wraz z palacami, ogrodem itd. otaczał mur na pięćdziesiąt łokci wysoki. Dikran ilekroć występował publicznie, utrzymywał przepych i strój godzien następcy Darjusza... W kaftanie purpurowym, w sukni spodniej na pół białej na pół purpurowej, w spodniach długich fałdzistych, w zawoju wysokim z prze-

paską królewską na czole, gdziekolwiek zaś stawał lub siedł, towarzyszyło mu czterech królów w postawie niewolników“.

Mocarstwowość ta i blask trwały jednak niedługo. Lucius Licinius Lucullus, wódz rzymski, pobił pod Tigranocertą (69 r. przed Chr.) Po tej klęsce byłaby może Armenja zachowała jeszcze swą suwerenność zwłaszcza, że Mitrydates zapamiętał wróg Rzymu, podtrzymywał „na duchu“ swego zięcia. Wojnę toczono dalej z powodzeniem, a nawet pobito Rzymian pomiędzy Gaziura i Ziele, ale rokosz syna Dikranowego przeciw ojcu i opuszczenie Dikrana przez Mitrydatego, oraz napór Rzymian sprawiły, iż Dikran utracił energję do reszty, a Pompeusz zajął okolice Jeraszu, prawie bez walki. Tam właśnie u „kolebki“ dawnego państwa armeńskiego upokorzył się „król królów“ przed potęgą Rzymu...

Od tego czasu była Armenja państwem holdowniczym. Dikran umarł w r. 36 przed Chr., nie zdoławszy dobrej „konjunktury“ odzyskać.

S. WAYDOWICZ.

To słychać w Krakowie.

WRZESIEŃ.

Środa 25: Władysława z Gielniowa, Firmina bisk., Aureli i Neomisy pp.
Wschód słońca 5.32, zachód 17.33.
Długość dnia 12 godzin i 1 min.

Czwartek 26: Cyprjana i Justyny mm., Euzebjusza bisk. wyzn., Amanta przeb.
Wschód słońca 5.33, zachód 17.31.
Długość dnia 11 godzin i 58 min.

POSIEDZENIE ŻALOBNE TOW. URZĘDNIKÓW M. Z. Powodu zgonu ś. p. Jana Krzyżanowskiego dyrektora M. I. O. odbył Zarząd Tow. Urzędników m. nadzwyczajne posiedzenie żałobne na którym postanowiono uczcić pamięć swego długoletniego i b. zasłużonego Prezesa przez umieszczenie w auli domu T. U. M. Jego portretu, urządzenie żałobnego nabożeństwa w Bazylice OO. Franciszkanów, oraz Akademii żałobnej, jakoteż ofiarowanie 100 zł. na rzecz Tow. Ratunkowego, którego prezesem był Zmarły.

NISKIE PŁACE FRYZJERÓW NA KAŻMIERZU POWODEM STRAJKU. We fryzjerniach na Kaźmierzu wybuchł strajk. Powodem jego są niskie zarobki. Pracownicy fryzjerzy otrzymują w tej dzielnicy 30 do 35 procent od każdej osoby. podczas gdy w innych dzielnicach płacą im właściciele 50 procent. Strajkujący pracownicy fryzjerzy domagają się podwyższenia zarobków.

NIEZNACZNA ZNIŻKA NA TARGOWICY. W ub. tygodniu spędzono na targi krakowskie ogółem 2196 zwierząt. Płacono za jeden kilogram żywej wagi: buhaje od 40—68 gr., woły 56—67, krowy 36—58, jałówki 48—65, cielęta 0.55—1.00 zł., nierogacizna od 0.90—1.36; bitej wagi nierogacizna od 1.10—1.55 zł. Ze spędzonych na targ zwierząt sprzedano na konsumpcję miejscową 2019 sztuk, na konsumpcję innych gmin 104, pozostało nie sprzedanych 73, szt. Spędy zwierząt rzeźnych, a zwłaszcza trzody chlewnej silniejsze niż w tygodniu poprzednim. — Cenę o lekkich wahaniach niższych.

NA OSTATNIM TARGU płacono za mleko niezbiernie litr 18—20 gr.; śmietanka 50—60 gr.; śmietana 1—1.20; ser zwyczajny kg. 70—80 gr. masło deserowe 3—3.40; zwyczajne 2.80 do 2.90; jaja świeże sztuka 8—9 gr.; buraki ów. kg. 8—10 gr.; cebula 15—20 gr.; marchew 10—12 gr.; pietruszka 20—25 gr.; seler 25—30 gr.; ziemniaki 8—10 gr.; pomidory 20—25 gr.; gruski komp. kg. 25—35 gr. deserowe 50—90 gr.; jabłka komp. 25—35 gr.; deserowe 40—80 gr.; śliwki zwycz. 25—30 gr.; węg. kraj. 40—60 gr.; brzosznice litr 40—50 gr.; ostrejżyny 20—25 gr.; kaczątka 1.50—2.50; kura 2.50—4; gęś żywa 3.50 do 5 zł.; kureczka para 1.80—4 zł. indyk 5—8 zł.

KAFLARZ I MURARZ POBILI SIĘ NA DEPTAKU. Onegdy wieczorem na deptaku wśród grupy przechodniów powstała awantura połączone z bójką. Przechodzący patrol policyjny interwenjował i zatrzymał Mieczysława Betleja, ur. w r. 1906, z zawodu murarza i Edwarda Malika, ur. w r. 1914, kaflarza, zam. przy ul. Król. Jadwigi. Jeden z policjantów w czasie interwencji został poturbowany przez zatrzymanych i ich towarzyszy.

WPADŁ NA WÓZEK Z BENZOLEM. Onegdy jadący szofer auta osobowego Nr. Kr. 9661, jadąc ul. Tad. Kościuszki w kierunku Salwatora, najechał wskutek nieostrożności na wózek ręczny, ładowany fiolkami z benzolem, na leżącym do firmy Wiśniowskiego Jakóba, zam. przy ul. Krakowskiej 11. Wskutek najechania fiolki z benzolem zostały rozbite a wózek ręczny uszkodzony. Wiśniowski poniósł szkodę w wysokości około 200 zł. Wypadku w ludziach nie było.

NAGŁY ZGON ROBOTNIKA. Wczoraj o godz. 14.35 zmarł nagle przy ul. Łobzowskiej 59 wskutek krwotoku wewnętrznego Karol Fabjan, lat 23, robotnik, bez zajęcia i miejsca zamieszkania. Lekarz dr. Górski stwierdził śmierć i polecił przewieźć zwłoki do Zakładu medycyny sądowej.

NOWAKÓWNA OFIARĄ WŁASNEJ LEKKOMYŚLNOŚCI. Donosiliśmy wczoraj o tragicznym wypadku przy ul. Florjańskiej, w którym służąca Nowakówna uległa ciężkim poparzeniom. Dochodzenia policyjne wykazały, że Nowakówna padła ofiarą własnej lekkomyślności. Rozpalając ogień w piecu, oblała ona węglem i drzewo benzolem, jak to zresztą praktykują dziś sięże wygodne służące. Przez nieostrożność oblała benzolem sukienkę, która po zapaleniu zapaliła stanęła w płomieniach. Wypadek Nowakówny winien być dla wielu jej koleżanek przestrogą.

SWOLKIEN UNIEWINNIONY. We wtorek ogłoszony został wyrok w sprawie Zdz. Swolkiena, oskarżonego o podrobienie podpisów na dwóch wekslach i złożenie fałszywych zeznań pod przysięgą. Sędzia Wasilewski uwolnił Swolkiena od winy i kary.

W miejskim Domu Noclegowym.

(B) Miejski Dom Noclegowy przy ul. Nadwiślańskiej mieści się od roku 1928 w budynku dawnej elektrowni podgórskiej. W porównaniu z budynkiem Braci Albertynów, jest on pałacem. W Domu Noclegowym znajduje się desyngektor, oraz tusze. Przez pierwszy przechoździ odzież każdego nowego przybysza a pod tusze dostaje się każdy i każda nowa lokatorka. W Domu Noclegowym są dwie sale, jedna dla mężczyzn, druga dla kobiet. Wszyscy pensjonariusze mają łóżka siatkowe, siatki przykryte matą, do przykrycia koc. Łóżek posiada ta instytucja 300, to jest 150 w hali dla mężczyzn i 150 dla kobiet. Łóżka ustawione nad sobą w dwóch kondygnacjach. Miejski Dom Noclegowy ma charakter półcharytatywny. U Braci Albertynów, przyjmowani są biedni na nocleg darmo. Oprócz tego otrzymują trzykrotne pożywienie, w Domu Noclegowym w zasadzie opłaca się za nocleg, desyngację i kąpiel pod tuszem 30 gr., za szklanek herbaty z 3 kostkami cukru 5 gr., za kromkę chleba lub bułkę 4 gr. Dzieci do lat 6-ciu nie płać nic, od 6 lat do 15-ty po 10 gr. za nocleg. Nie wszyscy mogą się zdobyć na tak drobne opłaty, toteż mniej więcej połowa najbiedniejszych pensjonariuszy niepłaci.

Poza herbatą i chlebem kuchnia w Domu Noclegowym nie przyrządza innych potraw. Codziennie wizytacje, dom nocleg., lekarz miejski o godz. 9 rano. Obłożnie chorzy odsyłani są do szpitala.

W zasadzie Dom Noclegowy jest pomyślany jak instytucja dla biednych, bez dachu nad głową, którzy mogą zatrzymać się w nim tylko na jedną noc. Jednakże życie, zmienilo ten regulamin i w Domu Noclegowym są też tak zwani „stali” mieszkańcy, zazwyczaj rodziny eksmitowanych, które pozostają tak długo, aż opróżni się miejsce w barakach miejskich dla bezdomnych na Dąbiu.

W porze letniej Miejski Dom Noclegowy

rzadko jest wypełniony. Biedota krakowska woli darmo przespaciać się nad Wisłą, w grotach na Krzemionkach, lub na Plantach podgórskich. Zimą jednakże Dom Noclegowy nie jest wstanie pomieścić przybyszów. Zakład Braci Albertynów zamyka się o godzinie 9-tej wieczorem, Dom Noclegowy otwarty jest całą noc i przybywający przyjmowany jest o każdej porze, gdy tylko dom dysponuje wolnym łóżkiem.

Lokatorami Domu Noclegowego są chrześcijanie i żydzi, jednakże kobiety żydowskie stanowią zawsze większy odsetek niż mężczyźni. Zawodowo przeważa ilość zredukowanych w całości lub półzredukowanych robotników. Nie brak bezrobotnej inteligencji.

Służbę w Domu Noclegowym pełni: kierownik domu oraz 7-miu funkcjonariuszy. Administracyjnie Dom Noclegowy należy do miejskiego wydziału sanitarnego i opieki społecznej.

Wewnętrzna atmosfera w Domu Noclegowym inna jest jak u Braci Albertynów, u których panuje przedewszystkiem serce, dobroć i ludzkie podejście do nędzy. W Domu Noclegowym w porównaniu do Braci Albertynów komfort, ale ze zrozumiałych powodów nie doszuka się tu nikt serca, czego zresztą niemożna wymagać od ludzi, którzy nie z powołania, ale jako urzędnicy spełniają swe funkcje. A funkcje te są ciężkie i nieradko przykre. Mimo woli przychodzi na myśl: czy nienależałoby pomyśleć nad tem, aby opiekę nad nędzą krakowską oddać w ręce probostw krakowskich? Czy niebyłoby wskazane, aby wspólnie z władzami miejskimi całą funkcję charytatywną przejąć na komitety parafjalne? A może byłoby wskazane, aby wobec tak ciężkich gospodarzo czasów, które nadchodząca zima pogłębi wielokrotnie, oddać całą akcję charytatywną w ręce Komitetu Książęco-Arcybiskupiego.

ZAWIADOMIENIA I KOMUNIKATY.

ZWIEDZANIE WSPANIAŁYCH KLEJNOTÓW I PAMIĄTEK SKARBICA KATEDRALNEGO NA WAWELU, drogocennych relikwiarzy paramentów i zabytków królewskich nadto zwiedzenie wieży i dzwonnicy „Zygmunta”, odbędzie się dzisiaj w środę 25 bm. jako 31-sza wycieczka z cyklu Tow. Miłośników Krakowa pod kier. Dra J. Dobrzyckiego. Wstęp 1 zł., młodzież szkolna 60 groszy. Zbiórka o godzinie 3.30 popoł. przed katedrą.

—000—

REPERTUAR TEATRU SŁOWACKIEGO

Środa: „Henryk IV”.
Czwartek: „Azais”.
Piątek: „Henryk IV”.

REPERTUAR KINOTEATRÓW

ŚWIT: „Sequoia”.
WANDA: „Dwie Joasie”.
APOLLO: „Mały pułkownik”.
SZUKA: „Urojony świat”.
UCIECHA: „Dziewczęta w mundurkach”.
STELLA: „Świat się śmieje”.
ADRIA: „Niebezpieczny flirt”. Nadprogram: Joanna Grigo „Telepatka”.
PROMIEN: „Nędznicy” (2 serie razem).
BAGATELA: „Wiedeńska krew”. Na scenie rewi: „Tańce — hulanki — swawola”.

KINO MUZEUM wyświetla w sobotę i niedzielę dwa filmy: „Serce olbrzymia” (Wallace Beery) oraz „Flip i Flap”.

—000—

„IWAN GROŹNY” („Śmierć Iwana Groźnego”) Aleksego Tolstoja w Teatrze Krakowskim. W najbliższą sobotę ukaże się na scenie teatru im. J. Słowackiego „Iwan Groźny” Aleksego Tolstoja z Kazimierzem Junoszą-Stępowskim w roli tytułowej. Dramat ten należy do dzieł atrakcyjnych o charakterze widowiska obyczajowo historycznego. Autor, Aleksey Tolstoj (1817—1875) wybitny poeta rosyjski, uprawiający przedewszystkiem lirykę i balladę, obrawszy za przedmiot swej twórczości postać i czasy Iwana Groźnego, tworzy na tem tle romans historyczny „Srebrny książę”, oraz dramatyczną trylogję historyczną „Śmierć Iwana Groźnego”, „Teodor Fiedor Iwanowicz” i „Car Borys”. — Pierwsza część tej trylogji ukazuje w całej gwie i sile dramatycznej niesamowitą postać okropnego cara, pół-mistyka, pół-obłąkańca, na tle obrazu dworu carskiego i epoki. — Postać Iwana Groźnego kreuje znakomity odtwórca tej roli w Teatrze Narodowym w Warszawie Kazimierz Junosza-Stępowski, którego kreacja, dotąd w Krakowie nieznaną, da publiczności niewątpliwie głęboko artystyczne przeżycia. Sztuka, której akcja rozgrywa się na tle Kremła i siedzib bojarów wymaga malowniczego tła i bogatej oprawy kostjumowej, które pracownicy teatru krakowskiego przygotowali pod kierunkiem dyr. K. Frycza. „Iwana Groźnego” reżyseruje p. J. Karbowski.

—000—

NEKROLOGJA.

ŚP. JAN KRZYŻANOWSKI. We wtorek rano zmarł w Krakowie dyrektor Izby Obrachunkowej śp. Jan Krzyżanowski. Zmarły pochodził z Wadowic. Studja wyższe ukończył w Akademii Handlowej w Wiedniu, po czym objął stanowisko w Kasie Oszczędności m. Krakowa. W roku 1904 został referentem spraw budżetowych miasta, a w pięć lat później mianowany został dyrektorem miejskiej Izby Obrachunkowej, pozostając na tem stanowisku do ostatnich chwil.

Poza pracą zawodową śp. Zmarły brał czynny udział w życiu społecznym. W czasie wojny pracował w Książęco-Biskupim Komitecie Ratunkowym. Śp. Zmarły został odznaczony Krzyżem Oficerskim Orderu Polski Odrodzonej.

Wyprowadzenie zwłok na miejsce wiecznego spoczynku nastąpi we czwartek o godzinie 15.30 z kaplicy cmentarza rakowickiego.

—000—

Wielki meteor nad Polską.

Otrzymałmy następujący komunikat krakowskiego Obserwatorium astronomicznego: Jasny meteor z dnia 12 bm. został zaobserwowany również przez astronoma Obserwatorium Narodowego Instytutu Astronomicznego im. M. Kopernika na górze Lubomir (dawnej Łysina) w Beskidach o godz. 21 min. 52: Został on spostrzeżony na południowym niebie, biegł bardzo powoli wielkim łukiem po zachodniej części sklepienia niebieskiego i znikł nisko nad północnym horyzontem. Czas trwania zjawiska był niezwykle długi, gdyż wynosił 47 sekund, co w związku z powolnym ruchem wskazuje, że meteor zapalił się i biegł przez bardzo wysokie warstwy atmosfery i musiał być dużych rozmiarów. Barwa światła była białoniebieska, za meteorem pozostawał ślad w kształcie ogona koloru czerwonego. Obserwacja tego meteoru w Obserwatorium Narodowego Instytutu na Lubomirze ma bardzo ważne znaczenie z tego względu, że została dokonana bardzo dokładnie we wszystkich szczegółach przez zawodowego obserwatora, co stosunkowo rzadko się zdarza.

Wbrew niektórym doniesieniom należy zaznaczyć, że meteor z przed pół roku spadł pod Łowiczem, a którego większą część udało się zdobyć dla Muzeum Narodowego Instytutu Astronomicznego, biegł w innym kierunku, mianowicie ze wschodu na zachód.

Wystawa turystyczno-uzdrowiskowa będzie urządzona w Krakowie.

W uzupełnieniu naszego artykułu o onegdajszej konferencji turystyczno-uzdrowiskowej w Izbie przemysłowo-handlowej w Krakowie nadmieniamy, że w obszernej dyskusji, którą na zebraniu tem przeprowadzono

wszyscy mówcy stwierdzili konieczność zorganizowania wystawy turystyczno-uzdrowiskowej i to w Krakowie, w czasie możliwie najwcześniejszym.

Po przemówieniu końcowym referenta Dyr. Tora, Prezes Brzozowski ujął pokrótce wyniki obrad, które niewątpliwie przyczynią się do wzmocnienia ruchu turystycznego i do pogłębienia tych zagadnień w Polsce.

Czy udziałowcy spółdzielni „Stok” poniosą straty?

We wtorek w Sądzie Cywilnym odbyła się przed sędzią Krausem rozprawa spółdzielni „Stok”. Jak wiadomo udziałowcami tej spółdzielni byli przeważnie urzędnicy. Udziałowcy otrzymali od spółdzielni bonę, za które mogli zakupywać towar w różnych sklepach na dogodnie raty. Raty wpłacali do spółdzielni, która rozliczała się z firmami. — Po kilku latach spółdzielnia „Stok” zalamala się i ogłosiła niewypłacalność. Na wczorajszej rozprawie zarządca masy konkursowej mec. Brem postawił wniosek, by na pokrycie wierzytelności firmy, posiadacze udziałów 10 złotych wpłacili po 15 zł. Decyzję w tej sprawie Sąd powożmie po rozpatrzeniu wniosku.

Na rozprawie przybyło około 300 udziałowców tej spółdzielni. Zaledwie część ich zdołała się zmieścić w małej sali rozpraw. Reszta wypełniła szereg korytarzy Sądu, głośno wyrażając swoje niezadowolenie, z powodu przewidywanego, niekorzystnego dla udziałowców, obrotu sprawy. Udziałowcy będą bowiem prawdopodobnie musieli dopłacać do wniesionych swego czasu udziałów w zbankrutowanej spółdzielni.

—000—

Z posiedzenia Magistratu.

Wtorkowe posiedzenie Magistratu m. Krakowa otworzył prez. Kaplicki wspomnieniem poświęconem pamięci zmarłego wczoraj długoletniego dyrektora M. I. O. — J. Krzyżanowskiego, oraz m. lekarza szkolnego dr. A. Klęska. Następnie po uzupełnieniu składu kilku komisji Magistratu przyjęto do wiadomości zatwierdzenie budżetu m. Krakowa na rok 1935-36 przez Urząd Wojewódzki, poczem zatwierdzono w dotychczasowej wysokości szereg dodatków gminnych do podatków państwowych na przyszły rok. Po uchwaleniu stałej opłaty wodociągowej w obecnej wysokości, omówiono sposoby wykonania rozporządzenia Prezydenta R. P. o poprawie gospodarki i finansów związków samorządowych. W końcu posiedzenia zatwierdzono plany prac zdających się do usunięcia obecnej Młynówki z obrębu starego Krakowa. Przy tym punkcie p. prezydent podniósł bardzo życzliwe dla miasta stanowisko, jakie zajął przy regulowaniu kwestyj serwitutów wodnych klasztorów SS. Wizytek i Karmelitanek Bosych ks. metropolita Sapieha, oraz wydatną pomoc p. ławnik Łubieński.

Konfiskata oszczerczego pisma.

W dniu wczorajszym pojawił się w Krakowie numer żydowskiego brukowca „Ostatnie Wiadomości Krakowskie”, zawierający oszczercze i uwłaczające dobru imieniu instytucji duchownej „rewelacje”, o rzekomych wydarzeniach w Śląskim Seminarjum Duchownym. — Numer ten uległ konfiskacie.

—000—

P. JĘDRZEJOWSKI WYJAŚNIA.

Do naszej Redakcji zgłosił się p. Zb. Jędrzejowski, który w związku z artykułem pt. Apteekarz „zwalniał” poborowych, wyjaśnił, że padł ofiarą M. Kleinwaksy. Przez niego został p. Jędrzejowski — jak sam twierdzi — wmieszany w całą aferę. W związku z toczącym się w tej sprawie śledztwem p. Jędrzejowski wyjaśnił, że odpowiada z wolnej stopy, podczas gdy Kleinwaks przeżywa w areszcie już od dwóch miesięcy.

Najsmaczniejsze danie na Cmielowskiej porcelanie.

Kumer.

Żona: — Ależ nigdy nie wierzy, aby twoja broda była twardszą od pudełka sardynki, które dziś nią otwierałam.

Rozmowna pacjentka. — Pacjentka: — W jakim celu kazał mi pan doktor wystawić język, jeżeli pan nawet na niego nie spojrział?

Lekarz: — Chciałem tylko spokojnie napisać receptę.

Uniwersalna brzytwa. — Mąż: Słuchaj, Berto, co to z moją brzytwą, ona zupełnie tępa?

Różnica. Różnica między panem a lokajem jest ta, że obydwa palą te same cygara, a tylko jeden płaci.

Wszystkie zalety u jednej osoby. — Zyguś Feinduft ma zamiar ożenić się.

Życie gospodarcze Chłopi francuscy przeciw podatkom.

(—) Podawaliśmy już na łamach „Głosu Narodu“ tak znamienne dla chwili, którą przeżywamy, objawy protestu, szerzącego się w krajach rolniczych Europy, a także na drugiej półkuli. Ruchy te w różnych środowiskach przybierają różną postać, więc np. strajki walutowego w Danji, akcji wygładzania miast na Litwie, zaburzeń zbrojnych w Jugosławii i Grecji, gdy natomiast we Francji protest objawił się jako

strajk podatkowy chłopów.

którzy utworzywszy jednolity front pod kierownictwem przywódcy Dorgeresa w myśl odnośnej uchwały od 16 września br. odmawiają rządowi podatków. Równocześnie szerzy się propaganda wzywająca do ograniczenia wszelkich zakupów w mieście, a w razie nieodzownej konieczności dokonywania ich tylko w pewnych firmach. Chłop francuski został wezwany do zaopatrywania się w nieodzowne wyroby przemysłowe tylko w tych składach, których właściciele pod piszą zobowiązanie, iż poprą żądania rolników. Żądania te streszczają się zaś w tem, iż należy całkowicie zamknąć granicę francuską przed zagranicznym produktem rolnym i to zarówno surowcowym jak przetworczym. Żąda się też walki z kartelami i trustami.

Motywy jest nieopłacalność rolnictwa, rozpiętość cen rolniczych i przemysłowych, nadmierne ciężary podatkowe. Akcja rozpoczęta w dniu 15 września przechodzi obecnie stadium próbnego, formę bezwzględna ma przybrać od 1 października. W pewnych okolicach przyszło przy tem do zaburzeń, których główną sprężyną — są jak się zdaje — komuniści.

—000—

PRZYMUS „SŁUŻBY PRACY“ W NIEMCZECH.

Dnia pierwszego października weklzie w życie ustawa o obowiązkowej służbie pracy na terenie Rzeszy. 180 tysięcy ochotników, którzy odbyli jednoroczną służbę w kadrach pracy ustępuje miejsca rocznikowi 1915, który po odbyciu półrocznej służby pracy wstąpi do szeregów armji.

Dziś i codziennie w kinie SWIT Straszewskiego 18.

Tel. 182-01.

Wielki, potężny program otwarcia sezonu 1935-36. — Arcydzieło ponad wszelkie porównania! Film jedyny w swoim rodzaju!

Sequoia

Obraz wzruszający prostotą i prawdą życiową. Dramat zwierzęcej rewolucji przeciwko człowiekowi. Akcja filmu rozgrywa się wśród nienawści, zasadzek i niebываłych niebezpieczeństw. — Scenariusz opracowany według powieści MALIBU VANCE J. HOYTA. — Realizacja słynnego CHESTER M. FRANKLINA. W rolach głównych: Toni Martin JEAN PARKER Bob Alden RUSSEL HARDIE Bargman PAUL HURST Jeleń MALIBU Puma GATO. — Wszelkie superlatywy są za blade dla określenia filmu tego. W programie fenomenalny dodatek kolorowy ze złotej serji „Happy Harmonies“ p. t. „Gdy kot na spacerze“. — Ponadto najnowsza kronika dźwiękowa. — Przedstawienia codziennie od godziny 5-tej. W niedzielę od godziny 3-ciej popołudniu. — Ceny miejsc normalne.

Zażydzenie handlu polskiego.

Żydzi do niedawna starannie unikali wszystkiego, co mogło zwrócić uwagę społeczeństwa polskiego na ich postępy w handlu i przemyśle i kwestjonowali ścisłość podawanych pod tym względem statystyk, występując wogóle przeciw ujawnianiu tych faktów, jako „akcji bojkotowej“. Była to specjalna taktyka, mająca na celu uśpienie uwagi polskiej ludności, która nie powinna wiedzieć, że w handlu i w przemyśle krajowym dokonują się niebezpieczne dla polskości przemiany, że „mniejszość“ narodowa staje się większością w stosunku do gospodarzy w jednej z bardzo ważnych dziedzin życia społecznego.

Obecnie publicystyka żydowska przestała się krepować wspomnianymi skrupułami. Żydzi czują się w naszym życiu gospodarczym tak już dobrze na siłach, iż zdaniem ich można pozwolić sobie nawet na jawne, cyfrowe przedstawienie struktury wyznawanej handlu w Polsce. Dane te przedstawiają się też dla elementu polskiego przerażająco.

Mamy na myśli dwie tego rodzaju publikacje żydowskie: Jedna — to jubileuszowy numer „Przeglądu Handlowego“, organu centralnej organizacji kupiectwa żydowskiego w Polsce, obchodzącej obecnie 30-lecie swego istnienia, druga to rozprawa żydowskiego publicysty p. M. Lindnera, zamieszczona w „Miesięczniku Żydowskim“ (nr. 3-4 z roku 1935). Przegląd Handlowy zamieścił artykuł I. Bornsteina p. t. „Struktura branżo-

wa i narodowa handlu w Polsce“, przypominający wyniki powszechnego spisu ludności w Polsce z roku 1921. Z danych tych wynika, że 74.2 proc. ludności żydowskiej w Polsce mieszka w miastach, zaś 23.3 proc. w małych miasteczkach.

Ludność żydowska, żyjąca z handlu, stanowi, według obliczeń żydowskiego autora 70 proc. całego kupiectwa w Polsce (zaznaczyć musimy, iż statystyki inne podają 80 procent). Na 100 żydów zawodowo czynnych 34.6 procent trudni się handlem, podczas gdy u nie-żydów odsetek ten wynosi tylko 1.5 proc. Specjalna struktura handlu żydowskiego ujawnia się zwłaszcza gdy weźmiemy pod uwagę jego podział społeczny w porównaniu z odnośnym stanem rzeczy wśród nie-żydów. Mianowicie na 100 zawodowo czynnych w handlu, było (w odsetkach): samodzielnych u żydów 70.6, u nieżydów 39.3; pracownikó handlowych — u żydów 3.4, u nieżydów 19.9; robotników — u żydów 6.4, u nieżydów 35.9; członków rodziny (dopomagających) u żydów 13.5, u nieżydów 4.8; niewiadomego stanu społecz. — w obu wypadkach 0.1.

Jak z zestawienia tego wyniku, aż trzy czwarte wszystkich zawodowo czynnych żydów w handlu, stanowili samodzielni kupcy. Wysoki odsetek zatrudnionych członków rodzin wskazuje, iż żydzi posługują się prawie wyłącznie swymi krewnymi, nie dając zatrudnienia obcym. Toteż większość sklepów żydowskich to handelki, obsługiwane przez żyda-kupca i jego rodzinę.

Przerażająca dla strony polskiej okoliczność, iż żydzi stanowią co najmniej 70 proc. kupiectwa w Polsce, posiada wymowę tak jaskrawą, iż autor żydowski uznał za wskazane wypowiedzieć uwagę, iż w ostatnich latach, w okresie od roku 1921 do 1933 stan posiadania żydów w handlu poważnie się rzekomo zmniejszył. Mianowicie w Warszawie liczba samodzielnych kupców żydowskich miała jakoby spaść o 40 proc. a w województwach wschodnich o około 18 procent. Byłoby to objaw dla ludności polskiej istotnie pocieszający, ale oto inna statystyka żydowska i to oparta na aktualnym materiale, stwierdza, że nie jest tak — z punktu widzenia polskiego — pomyślnie.

Wspomniany wyżej p. Lindner oparł swe wywody w „Miesięczniku Żydowskim“ na ankiecie, która obejmuje 216 miasteczek Polski, z pominięciem miast województw zachodnich. Są to zatem tylko częściowe, skoro uwzględnimy, że w Polsce mamy 603 miast, z której-to liczby 152 przypada na województwa zachodnie. Ankietą więc nie objęto 235 miast. Natomiast jest materiał świeży, gdyż odnoszący się do lat 1932 i 1933.

Według danych ankiety żydowskiej procent sklepów żydowskich w roku 1932 wynosił 86,8, zaś sklepów nieżydowskich 13,2. W rok później (1933) sytuacja nieco się zmieniła. Procent sklepów żydowskich spadł na 86, zaś nieżydowskich podniósł się na 14,9 proc., innymi słowy przyrost sklepów nieżydowskich wyniósł 0,8 procent.

Przechodząc jednak do cyfr szczegółowych, otrzymujemy ciekawe wyniki: W roku 1933 procent sklepów żydowskich w województwach centralnych Polski wynosił 82,1, a więc na województwo warszawskie wypadało 72,9, łódzkie 71,1, lubelskie 92,7 (4) kieleckie 87,6, białostockie 85,5. — Procent sklepów nieżydowskich wynosił w poszczególnych województwach od 7,3 do 28,9. Najbardziej — jak się okazuje — zażydzone jest handel w tej grupie województw, w województwie lubelskim, gdzie niewiele już brakuje do całkowitego, stu-procentowego opanowania sklepów przez żydów.

Jeszcze gorzej przedstawia się sytuacja w województwach wschodnich, w których procent sklepów żydowskich wynosi 92,3, zaś sklepów nieżydowskich zaledwie 7,7. — Na poszczególne województwa tej grupy

„Ogród — rozszerzeniem domu rodzinnego“.

Uczestnicy międzynarodowego zjazdu ogrodników na audjencji u Ojca św.

Ojciec św. przyjął ostatnio uczestników międzynarodowego kongresu ogrodnictwa z generalnym przewodniczącym kongresu Van der Vaerenem na czele. Van der Vaeren przedstawił Ojcu św. akta kongresu i odczytał adres holdowniczy, w którym wyjaśniono cele kongresu, polegające na opracowaniu zasad proporcjonalnego w całym świecie podziału produktów ogrodnictwa. Odpowiadając na ten adres, Papież wyraził szczerze zadowolenie z postawienia takich celów na czele prac kongresu. Jest to słusznym albowiem ogrodnictwo jest jedną z najbardziej cudownych gałęzi przemysłu rolnego. Niewielu nieraz kwadratowym centymetrem ziemi potrafi ono nakazać rodzić plody pożyteczne dla utrzymania życia ludzkiego. Przyznaje Ojciec św. słusznosc uwadze, umieszczonej w adresie, że ogrodnictwo przyczynia się do dobrobytu i wychowania rodziny. Istotnie, ogród jest jakby rozszerzeniem domu rodzinnego. To też ogrodnictwo stać musi w związku z chrześcijańskim pojmowaniem życia. Ono ułatwia przecież poznanie wielkości Boga, który opieką swą otacza nawet rzeczy najmniejsze. Niewątpliwie, morze swym ogromem, góry swą wyniosłością bardziej wyraźnie mówią o tej Boskiej wielkości, ogród jednak przypomina wielką dobroć Boga oraz Chrystusa, który był też robotnikiem i wieśniakiem. (KAP)

Geny giełdowe zboża.

Na giełdzie zbożowej i towarowej w Krakowie notowane we wtorek 24 bm. następujące ceny:

Zboża, Pszenica dworska czerw. 18,00—18,35; dworska biała 17,75—18,00; targowa 17,25—17,50; żyto dworskie 13,80—14,00; targowe 13,40—13,75; owies dworski 15,00—15,50; targowy 14,25—14,50; dworski niezadecyz. 17,75—18,25; jęczmień przemiałowy 14,00—14,50; pasiewny 14,00—16,00; bro warianty 14—14,25.

Artykuły strączkowe, Groch Wiktorja 35,00—38,00; pół wiktorja 30,00—32,00; zwykły jadalny 27—29; polny pastewny 26—27; polny do siewu 27—28; fasola cukr. biała (jasiek) 48—50, cukrowa biała koronowa 27—28; biała 24—25; kłoczkowa 26—27; duża 24—25; Wachtel 24—26; bobik do siewu 18—19; pastewny 17,50—18; wyka clemus 32—33; szara 31—32; poluszka 30—31; lubin 26lity 10,50—12; do siewu 13,50—14,50; niebieski 12—12,50; do siewu 12,50—13.

Artykuły pastewne, Makuchy rzepakowe 13,50 do 14; Iniane 37-38 proc. biał. i tusz. 17,50—18; słonecz. 42-44 proc. biał. i tusz. 18—18,75; soja sruć około 44-45 proc. biał. i tusz. 18,00—19,00; siano słodkie nowe 8—8,50; średnie nowe 7—7,50; kwaśne 5—5,50; potraw 5—6,50; konieczyna pastewna nowa 10—10,50; słoma długa 4—4,50; ziemniaki stolowe stare 4,50—5.

Nasiona, Rzepak zimowy z workiem 38,00—40,00; rzepik czyszczony letni słodki z wor. 35,00—36,00; mak nieb. z wor. 45—49; nowy 49—51; kmieć kraj. czyszczony 68—72; konieczyna pastewna czerw. atest. 140—150; biała z dom. szwedz. 70—90; surowa czerwona 120—135; tymotka bez kan. atest. 98 proc. czyst. 70—80; targowa 50—60.

Przetwory młynarskie, Mąka pszenna gat. 1A st. wym. 0-20 proc. 34,50—35,50; gat. 1B st. wym. 0-45 proc. 32,00—32,50; gat. 1D poznań. 0-60 proc. 29,50—30,50; razowa 0-95 proc. 22,00—23,00; mąka żytnia okr. Krakowskiego i gat. st. wym. 0-55 proc. 22,50—22,75; I gat. st. wym. 0-65 proc. 21,50—22,50; II gat. siłkowa po wym. 0-55 proc. 18,50 19,00; po wym. 0-65 proc. 17—17,50; razowa 0-95 proc. 17,50—18,50; mąka żytnia okr. Poznańskiego I gat. st. wym. 0-55 proc. 22,75—23,00; I gat. st. wym. 0-65 proc. 21,50—22; otręby żytnie stand. 8,00—8,25; pszen. śr. 8,00—8,25; pekać fabr. z workiem 21,00—22,00; chłopski bez worka 19/10,50; sie kanka jęczm. fabr. z workiem 22—23; chłopska bez worka 20—20,50; kasza jaglana fabryczna 27 do 28; chłopska 24—26; tatarszana cała 31—33; lamana 29—31.

Tendencja spokojna; podaż dostateczna; dowozy lokalne średnie.

przypada sklepów żydowskich; w wileńskim 89,7 procent, nowogródzkim 92,5, poleskiem 92,8, wołyńskim 92,8. Najbardziej zażydzone są tu województwa polskie i wołyńskie.

Na terenie Małopolski liczba sklepów żydowskich wynosi w roku 1933 — 89,3 proc. (w roku 1932 — 90,3) zaś sklepów nieżydowskich 9,7 proc. Odnośnie do zachodnich ziem polskiej statystyka urywa się, jednak wiadomo powszechnie, że lata ostatnie przyniosły i tam znaczny napływ żydów do handlu. Zwłaszcza Gdynia jest ulubionym przedmiotem zapędów żydowskich.

Fakty te i cyfry nasunąć muszą społeczeństwu polskiemu obraz niebezpieczeństwa grozących już dziś, jeżeli nie podejmie się energicznej akcji na rzecz unarodowienia handlu w Polsce.

—000—

Zaopatrzenie ludności Polski w wodę.

Zaopatrzenie miast i osiedli w wodę przedstawia się u nas bez porównania gorzej niż w krajach zachodniej Europy. Już pobieżny rzut oka mówi nam o tem. Jak poinformował nas nasz rozmówca, p. inż. Aleksadner Szniolis, kierownik inżynierji sanitarnej w Państwowej Szkole Higjeny, na 636 miast możemy naliczyć zaledwie 152 miasta posiadające wodociągi, przyczem w większej części miast urządzenia te są w stanie dalekim do doskonałości, a sieć wodociągowa bardzo często obejmuje tylko nie znaczną część terenu miasta. Nawet w Warszawie zaledwie 2/3 ulic zaopatrzone jest w sieć wodociągową. Są nawet miasta, w których dostarczana woda nie odpowiada wymaganiom higjeny, co niewątpliwie przyczynia się w dużej mierze do szerzenia się chorób przewodu pokarmowego.

Według ostatnich danych, stan zaopatrzenia w wodę filtrowaną miast niektórych województw przedstawia się następująco: w województwie poznańskim na 118 miast o łącznej ludności 848.000 — 28 miast posiada wodociągi; w woj. warszawskim na 60 miast o łącznej ludności 8.48.000 — 38 miast posiada wodociągi. W woj. pomorskiem na 34 miasta o łącznej ludności 329.000 — 24 miasta posiadają wodociągi; w woj. łwowskiem na 61 miast o 781.000 ludności — 4 miasta posiadają wodociągi; w woj. stanisławowskiem na 28 miast o 291.000 ludności — 4 miasta, w woj. białostockiem na 49 miast o 396.000 ludności — 2 miasta, w woj. wileńskim na 15 miast o 263.000 ludności — 1 miasto.

W miastach, niezaopatrzonych w wodociąg centralny, zaopatrzenie w wodę odbywa się bądź ze studzien publicznych, bądź prywatnych. Studzien publicznych mamy trochę więcej niż 10.000, a powinniśmy mieć co najmniej 50.000, aby w każdym osiedlu posiadać studnię publiczną odpowiedniej jakości i wydajności, co ze względu na ogólne potrzeby ludzkości, oraz potrzeby przeciwpożarowe, a również dla zaopatrzenia potrzeb wojskowych ma bardzo duże znaczenie. Dziś władze państwowe zwróciły uwagę na znaczenie studzien publicznych i popierają ich budowę przez udzielanie niezamownym gminom odpowiednich subsydjów.

Ogólna liczba studzien w poszczególnych województwach przedstawia się następująco: poznańskie — 131.925 studzien (przeciętnie 11

osób na 1 studnię), warszawskie — 160.775 (15 osób na 1 studnię), pomorskie — 49.992 (15,6 osób na 1 studnię), łwowskie — 165.324 (16 osób na 1 studnię), stanisławowskie — 70.670 (20 osób na 1 studnię), białostockie — 78.944 (19 osób na 1 studnię), wileńskie — 59.115 (18 osób na 1 studnię).

Na terenie wiejskim w przeważającej liczbie wypadków spotykamy studnie niezmierne płytkie, często o głębokości 2—3 metrów, z nie szczelnem ocembrowaniem i otwarte, a więc dostępne do bezpośredniego zanieczyszczenia. To też stan ich pozostawia bardzo wiele do życzenia.

W ostatnich latach Fundusz Pracy zwrócił szczególną uwagę na urządzenia wodociągowe i dzięki jego pomocy są budowane nowe wodociągi centralne, jak np. w Kaliszu, Lucku, Łowiczu, Otwocku, Kutnie, we Włocławku itd.

Jeżeli zwrócimy uwagę na to, że wodociąg jest zawsze przedsiębiorstwem dochodowym, dziwnem może się wydać, że te urządzenia nie są budowane przez gminy z własnych kapitałów, ewentualnie z kredytu prywatnego, który chętnie zasila pewne przedsiębiorstwa dochodowe. Zdaje się, że przyczyn należy szukać raczej po stronie organizacyjnej. Przeważająca liczba wodociągów nie jest wydzielona z zarządu miejskiego w odrębne przedsiębiorstwo, jako zakład użyteczności publicznej, nie posiada osobowości prawnej, a dochody z wodociągów wpływają do ogólnej kasy zarządów miejskich i niestety wydawane są na ogólne potrzeby zarządu miasta. Ze względu na obecne zadłużenie naszych miast, brak jest pieniędzy w kasach miejskich na rozbudowę wodociągów, również i przyływ kredytów w tych warunkach jest niemożliwy. Tylko wydzielenie wodociągów w odrębne zakłady użyteczności publicznej może tę sprawę pozytywnie rozwiązać. Zarządy miast nie będą czerpały dochodów z wodociągów, ale za to po pewnym czasie, dzięki podniesieniu ogólnej zdrowotności ludności będą znacznie mniej wydawały na szpitale, zasilki dla chorych i niezdolnych do pracy. Poza tem zarządy wodociągów powinny zrobić wysiłek w kierunku udostępnienia wody szerokim masom ludności, przedewszystkiem przez obniżenie cen za wodę, które w większości naszych miast są stanowczo za wysokie. H. H.

—000—

Kara za sprzedane urlopy.

Niecodzienny, bo pierwszy w tym rodzaju w Polsce wypadek ukarania przez inspektorat pracy za niestosowanie się do ustawy o urlopach fabrykanta i robotników zanotowano w Zgierzu. W tamtejszej tkalni Pinkusa Jakóbowicza, gdzie pracuje 26 robotników, wydano urlopy w ten sposób, że każdy robotnik zgodził się na sprzedaż swego urlopu wycieczkowego za kawałek towaru. Inspektorat pracy zawiadomiony o tem przez miejscowy związek zawodowy, po przeprowadzeniu dochodzenia, skazał fabrykanta Pinkusa Jakóbowicza na 14 dni bez względnego aresztu, delegata robotniczego Jakóba Lwa Winnika na 7 dni, gdyż będąc zaufanym robotników i ich przedstawicielem, sprzedał swój urlop za 2,75 m. towaru. Na 4 dni bez względnego aresztu został skazany Myszkowski Józef, także delegat, który swój urlop sprzedał za 3 i pół m. towaru. Pozostali 24 robotnicy ukarani zostali za sprzedaż swych urlopów za towary po 30 zł. grzywny. Wyroki umotywowane są tem, że państwo wydało przepis o urlopach po to, by robotnik mógł po ciężkiej pracy odpochnąć i nabrać nowych sił, nie zaś, by sprzedawać ten konieczny wypoczynek. Zwłaszcza sprzedaż urlopu w takim mieście, jak Zgierz, obciążeniem poważną liczbą bezrobotnych, jest niedopuszczalnym, gdyż w miejsce urlopujących prawidłowo robotników znalazłoby zatrudnienie i zarobek kilku bezrobotnych.

GIELDA WARSZAWSKA.

Warszawa, 24. IX. (Tel.). Gielda dewizowa: Belgja 89,55. Holandia 352,50. Kopenhaga 116,65. Londyn 26,10. Nowy Jork 5,31. Nowy Jork kabel 5,31. Praga 21,94. Szwajcaria 172,25. Włochy 43,35. Berlin 213,75. Madryt 72,58.

Papiery procentowe: Budowlana 41,00. stabilizacyjna 62,88. dolarowa premjowa 52,25.

Dla pożyczek państwowych, listów zastawnych i akcyj tendencja przeważnie mocniejsza. Bank Polski 92,00. Ostrowiec 15,00. Starachowice 31,00.

Manewry we Francji.

Paryż, 24 września. (PAT). W obozie ćwiczeniowym w Mailly rozpoczynają się dziś manewry wojskowe, które toczyć się będą przez kilka dni w całym okręgu okolicznym. Manewry te, jedne z serii prowadzonych jesiennych ćwiczeń wojskowych, jakie miały i mają jeszcze miejsce na terenie całej Francji, będą miały na celu wykazać różnicę w starciu między dywizją wojsk zmotoryzowanych a dywizją niezmotoryzowaną.

W manewrach weźmie udział minister wojny Fabry, wiceprzewodniczący najwyższej rady wojennej gen. Gamelin, gen. George i wszyscy członkowie Najwyższej Rady, członkowie komisji wojskowych izby i senatu, oraz attaches państw obcych.

Strajkuje 400 tys. górników.

Nowy Jork, 24. 9. (PAT). Przywódcy związków zawodowych podają, że w kopalniach węgla brunatnego strajkuje około 400 tys. górników.

W katastrofie kolejowej zginęło 200 żołnierzy.

Szanghaj 24 września (PAT). Pociąg wojskowy, złożony z lokomotywy i 5 wagonów wiozący żołnierzy 109-tej dywizji do prowincji Szeński przeciwko komunistom, wykołczył się w pobliżu Szeń-Czan w zachodniej części prowincji Honan i spadł z nasypu wysokości 30 metrów. Jak stwierdzono dotychczas, 200 żołnierzy zginęło na miejscu a 200 jest rannych.

NAPAD BANDYTÓW NA SZKOŁĘ.

Szanghaj, 24 września (PAT). Około 60 uzbrojonych w broń nowoczesną bandytów napadło dziś na szkołę w Loetsing na południu od Cze-Kiang. Splądrowawszy gmach szkoły, bandyci uprowadzili 7 nauczycieli 29 uczniów i 2 uczennice.

—○○○○—

Genewa. (PAT). Frank Kellog ustąpił ze stanowiska sędziego trybunału międzynarodowego w Hadze.

Zdecydowana postawa Rady L. N. wobec Gdańska

Genewa, (PAT). Rada Ligi Narodów rozpatrywała w poniedziałek trzy sprawy gdańskie, w których jako referent występował min. Eden. Pierwsza sprawa dotyczyła skarg dwóch obywateli gdańskich, którzy będąc urzędnikami miejskimi, zostali usunięci ze swoich stanowisk za swoje poglądy polityczne.

Drugą sprawę stanowił raport Komitetu prawników powołanego celem rozpatrzenia szeregu petycji obywateli gdańskich, oskarżających senat o naruszenie konstytucji gdańskiej, przez ogłoszenie niektórych ustaw, dekretów i zarządzeń.

Trzecia sprawa dotyczyła petycji niemieckich partij centrowej i social-demokratycznej w Gdańsku w związku z dekretem senatu z 29 sierpnia 1935 r., zmieniającym niektóre postanowienia obowiązującego kodeksu karnego.

Sprawozdawca min. Eden poruszył w swoim przemówieniu wszystkie trzy sprawy odrazu. W pierwszej sprawie raport Edena powołuje się na wyrok Najwyższego Trybunału Administracyjnego w Gdańsku z 19 sierpnia 1935 r., korzystny dla obu partii, i wyraża nadzieję, że zostaną znalezione drogi naprawienia krzywd, wyrządzonych obu poszkodowanym, Rada Ligi zaleca senatowi, aby w przyszłości podobne lokalne sprawy na żądanie Wysokiego Komisarza Ligi Narodów załatwiane były na miejscu, aby nie obciążać porządku dziennego Rady Ligi takimi sprawami.

W drugiej sprawie Komitet Prawników uznał szereg naruszeń konstytucji przez Senat. Rada zaleca Senatowi podjęcie niezbęd-

nych kroków, aby naprawić sytuację przez uzgodnienie ustawodawstwa W. M. z jego konstytucją i przestrzegania w przyszłości zasad konstytucji przy stosowaniu prawa.

W trzeciej sprawie Rada Ligi postanowiła zwrócić się do Stałego Trybunału Sprawiedliwości Międzynar., o wydanie opinii do radekiej, co do tego, czy dekrety zmieniające kodeks karny są w zgodzie z konstytucją gdańską. Rada prosi o wydanie tej opinii w terminie, który umożliwiłby rozpatrzenie tej sprawy na sesji Rady Ligi w styczniu 1936 roku.

Min. Eden na zakończenie dodał, należy żądać, że Rada musi interwenjować, celem ochrony praw pewnej części ludności W. Miasta przeciwko wykroczeniom drugiej części. Eden zakończył wyrażeniem nadziei, że zalecenia Rady przyczynią się do powstrzymania się tych elementów w Wolnym mieście, które pragnęłyby całkowicie zastosować doktrynę polityczną niezgodną z konstytucją.

Po min. Edenie przemawiali min. Beck oraz premier Laval, popierając wywody min. Edena.

Wysoki Komisarz Ligi Narodów Lester, wyraził żal, że Rada musi wogóle zajmować się wewnętrzną administracją Gdańska, ale gdy wysiłki W. Komisarza na miejscu natrafiają na trudności, nie pozostaje nic innego, jak zwrócić się do Rady.

Jako ostatni zabrał głos prezydent Senatu Greiser, który po zapewnieniu Rady o najlepszej woli Senatu gdańskiego oświadczył, że zalecenia Rady przekazane będą Senatowi.

Zalecenia ministra Edena zostały przez Radę Ligi przyjęte.

Rząd włoski rozważa sytuację.

Rzym, 24 września (PAT). Ogłoszono tu komunikat donoszący, że Rada ministrów zebrała się dzisiaj o godzinie 10 pod przewodnictwem szefa rządu.

Mussolini złożył krótką deklarację na temat sytuacji politycznej, która wytworzyła się w okresie od soboty do dnia dzisiejszego. Mussolini stwierdził, że Włochy nie przedstawiły kontrproponicji w Genewie, lecz tylko ustnie wyłuszczyły motywy, dla których proponicje Komitetu 5 ciu uznane zostały za niemożliwe do przyjęcia. Wszystko co nastąpiło począwszy od soboty dowodzi, że stanowisko rządu włoskiego nie mogło być inne. W końcu Mussolini rozważył możliwość rozwoju sytuacji na podstawie niektórych artykułów paktu Ligi oraz stanowisko jakie zajmują Włochy, zależnie od okoliczności.

Ponadto Rada ministrów uchwaliła 23 dekrety administracyjne, dotyczące wojsk

lądowych, 5 dekretów w sprawie marynarki wojennej, 6 dekretów w sprawie lotnictwa, oraz szereg ustaw o charakterze gospodarczym.

Mobilizacja włoska w Libji.

Londyn, 24. 9. (PAT). „Times“ donosi z Kairu, że Włochy mobilizują w Libji nowe oddziały wojskowe, które prawdopodobnie wysłane będą do Erytrei. Każdy okręg Libji ma dostarczyć pewnego kontyngentu, co w sumie da około 20 tys. ludzi. Tenże dziennik donosi, że gielda w Kairze i Aleksandrii wznowiła działalność. Po panice ub. tygodnia spadek cen w piątek był tak gwałtowny, że władze poleciły zamknąć giełdy. Wobec pomyślnych wiadomości postanowiono otworzyć dziś giełdy na 1 godzinę. Wszystkie papiery zwykowały o kilka punktów.

—○○○○—

Sprzedaż złotodajnych pól w Abisynji.

Londyn, 24 września (PAT). Pertrakcje pomiędzy posłem abisyńskim w Londynie dr. Martinem a maklerem nowojorskim Czertokiem w sprawie sprzedaży prywatnej koncesji, trwają w dalszym ciągu. Szczegółów tych pertrakcjii narazie brak. Teren, na który ma być udzielona koncesja wynosi około 13 tys. mil. kw. i znajduje się w północno-zachodniej części Abisynji na zachodnim wybrzeżu Niebieskiego Nilu. Teren ten dr. Martin otrzymał od cesarza Abisynji przed 10 laty. Badania przeprowadzone w tym terenie przez niemieckich i szwajcarskich inżynierów, wskazują na obecność złota częściowo w rzece Dadesa, jednym z

głównych dopływów Niebieskiego Nilu. Dopływ ten znajduje się całkowicie na terenie koncesyjnym. Źródła naftowych na terenie tym, nie stwierdzono, nie jest jednak wykluczone, że znajduje się tam platyna.

—○○—

Kiedy nastąpi mobilizacja w Abisynji.

Londyn, 24. 9. (PAT). Specjalny korespondent „Daily Mail“ w Addis-Abebie donosi, że jest rzeczą prawdopodobną, iż podpisane wczoraj rano przez negusa zarządzenie o mobilizacji powszechnej będzie ogłoszone podczas świąt Maskala, obchodzonych na zakończenie okresu deszczowego lub wkrótce potem.

Rząd przygotował nowe projekty ustaw.

Warszawa, 24 września (Telef.). W okresie miesięcy letnich poszczególne ministerstwa przygotowały liczne projekty ustawowe z najrozmaitszych dziedzin. Początkowo zamierzano ogłosić je w drodze dekretów, później jednak postanowiono większość pro-

jektów przedłożyć ciałom ustawodawczym. Przygotowany został m. in. projekt ustawy cukrowej, która sprawę podziału kontyngentów buraczanych oddaje w ręce trzech ministerstw: Min. Skarbu, Min. Rolnictwa, Min. Handlu i Przemysłu. Projekt ten będzie przedłożony Sejmowi. Na drogę ustawodawczą skierowane będą również opracowane przez Ministerstwo Spraw Wewn. projekty 4-ech ustaw, dotyczące pracowników samorządowych, a mianowicie ustawa o pragmatyce służbowej, o postępowaniu dyscyplinarnym, o uposażeniach i emeryturach pracowników samorządu terytorjalnego. Jak słychać projekty, dotyczące uposażenia i emerytur pracowników samorządowych redagowane są pod hasłem dalekoidących oszczędności i redukcji poborów. Znacznie mu ograniczeniu ulegają również pobory emerytalne pracowników samorządowych będących na emeryturze, przyczem dokonują redukcją pięć emeryci samorządu tery-

torjalnego nie będą mogli dochodzić swych praw przed sądami. Rewizji poddane będą również lata służby, zaliczone do wysługi emerytalnej pracowników samorządowych. Rewizja ta obejmie przede wszystkim lata pracy poza służbą samorządową a zaliczone do wysługi emerytalnej. Ciałom ustawodawczym przedstawiony będzie ponadto szereg innych ustaw z dziedziny gospodarczej.

Samowola egzekutorów.

Lwów, 24. 9. (Telef.). Ze Lwowa donoszą: Mimo wyraźnego zarządzenia Ministerstwa Skarbu, zakazującego przeprowadzania egzekucyj podatkowych na wsi do 15 października br. lokalne władze skarbowe podjęły działalność egzekucyjną przeciwko rolnikom na terenie województw południowo-wschodnich. Organizacje rolnicze w Małopolsce Wschodniej odniosły się do centralnych władz skarbowych z prośbą o interwencję i obronę przed samowolą egzekutorów. W prośbie swej organizacje rolnicze podnoszą, iż zarządzenia ministerjalne biorące w obronę interesy rolników, nie mogą być w praktyce przekreślone przez lokalne władze skarbowe.

PRZYGOTOWANIE SALI SEJMOWEJ.

Warszawa, 24 września (Telef.). Interdentura Sejmu czyni przygotowania do bliższego już otwarcia nowopowolanych izb ustawodawczych. Wobec zmniejszonej liczby foteli w sali sejmowej zaszła potrzeba nowego ulepszenia akustyki w sali. Miejsce powstałe wskutek usunięcia 222 foteli i pulpity wykładane jest specjalnymi chodnikami, Polskie Zakłady Techniczne przeprowadzają instalację głośnikową w sali.

—○○—

Łódź, 24. 9. (Telef.). Proces 16 b. radnych miejskich w Łodzi, oskarżonych o wywołanie awantury w czasie posiedzenia rady miejskiej, został odroczone z powodu niestawienia się świadków.

Nierealny pomysł Leith Rossa.

Tokio (PAT). Dziennik „Asahi Shimbun“ donosi z Szanghaju, że rzeczoznawca finansowy W. Brytanji Leith Ross wystąpił z propozycją emitowania pożyczki angielsko-japońskiej dla Chin w wysokości 200 milionów jen. Pożyczka ta byłaby pod kontrolą doradcy brytyjskiego w Nankinie, którego kompetencje rozciągnięte byłyby również na Mandżurję po uznaniu de jure tego państwa przez Anglię. Według dziennika w Tokio zachowują wobec tych planów bardzo wymowną rezerwę, ponieważ sądzą, że pożyczka taka byłaby zabezpieczeniem finansów angielskich na niepodległości Chin i spowodowałaby wznowienie polityki interwencjonistycznej w Chinach.

LIGA NARODÓW ZBIERZE SIĘ DZIŚ.

Londyn, 24. 9. (PAT). Korespondent Reutersa w Genewie donosi, że Komitet Pięciu ustalił tekst sprawozdania, jakie ma być przedłożone Radzie Ligi Narodów, mającej się zebrać dnia 25 września.

ANGLJA ZAPEWNI WŁOCHY.

Rzym, 24. 9. (PAT). Ambasador Wielkiej Brytanji sir Eric Drummond we wczorajszej rozmowie z Mussolinim miał złożyć w imieniu ministra Hoare zapewnienie, iż polityka W. Brytanji niema bynajmniej antywłoskiego charakteru.

WYBUCH WULKANU W JAPONII.

Tokio 24. 9. (PAT). Z południowej części wyspy japońskiej Kiu-Szu donoszą o wybuchu wulkanu Sakurajima, połączonym z silnym trzęsieniem ziemi i grzmotami. Wydobywające się z wulkanu gaz i dym wyrzuciły znaczne szkody w zbiorach. Dla ochrony ludności wydano szereg zarządzeń. Zdaniem kół miarodajnych, ostatni wybuch wulkanu jest groźniejszy niż w r. 1914, kiedy to wyspa bardzo uclerpiła.

—○○—

Warszawa, 24. 9. (Telef.). Z dobrze poinformowanych kół dyplomatycznych donoszą, że no minacja nowego posła czechosłowackiego w Warszawie na wakujące już od dłuższego czasu stanowisko nie jest na razie przewidziana. Poselstwo czechosłowackie w Warszawie reprezentowane będzie nadal przez charge d'affaires Smutnego.

So zamknięciu kroniki

Żałobne posiedzenie Krak. Tow. Ratunkowego.

We wtorek, w godzinach popołudniowych odbyło się żałobne posiedzenie zarządu Krak. Towarzystwa Ratunkowego. Posiedzenie zagał wiceprezes dr. Owiński. — Uczeń on pamięć zmarłego prezesa Towarzystwa śp. J. Krzyżanowskiego, podniósł wielkie zasługi, położone przez śp. Zmarłego koło rozwoju Towarzystwa i wezwał zebranych do wzięcia licznego udziału w pogrzebie.

Od środy 25 b. m. w teatrze świetlnym „APOLLO“

Najradośniejszy poemat — marzenie!

MAŁY PUŁKOWNIK

oraz znakomity mistrz maski — niezapomniany ujrzenia najlepszej kreacji swej faworytki! Film częściowo w kolorach naturalny.

Fenomenalne arcydzieło pełne piękna, prostoty i niewysławionego czaru. — Genjalna kreacja najcudowniejszego dziecka XX-tego wieku — ulubienicy całego świata, małej, uroczej, niezrównanej Shirley Temple

Najprzyjemniejsza niespodzianka dla wszystkich. — Nie pominięte okazji

PORANKI: w sobotę 28 bm. o godz. 3-ej popołudniu, w niedzielę 29 bm. o godz. 10 i 12-tej. Ceny miejsc od 50 groszy. — Wydaje się na nowy sezon zniżki w biurze kina.

AGATA CHRISTIE

Niebezpieczny dom.

Tłumacz. z angielskiego Z. Skolimowskiej.

— To właśnie chciałbym wiedzieć.

Wyraz powagi, który nagle powlekił

twarz Poirota, obudził czujność pani Rice.

— Czy Nick... nie... Co się stało Nick? —

zapytała strwożona.

Poirot skinął głową:

— Panna Nick jest ciężko chora. Czeko-

ładki okazały się zatrute.

— Te które jej przysłałam? To rzecz

niemożliwa, niemożliwa!

— Do tego stopnia możliwa, pani Rice,

że w tej chwili panna Nick jest na progu

śmierci.

— O Boże! — zawołała blada i wzruszo-

na. — Nie rozumiem! Doprawdy, nie rozumiem!

— powtórzyła. — Może inne cukierki,

lecz nie te odemnie... Tylko ja i Jim mieli-

śmy je w rekach. Pan się straszliwie myli,

panie Poirot!

— Nie pani! Wcale się nie mylę. Mój

bilet wizytowy był w owym pudełku.

Spojrzała nań oczami bez wyrazu.

— A jeśli panna Nick umrze... — ozwał

się Poirot, zaostrzając te słowa ruchem peł-

nym groźby.

Pani Rice nie mogła powstrzymać okrzy-

48

ku. Poirot odwrócił się i biorąc mnie pod

ramię pociągnął do salonu pierwszego piętra.

Rzucił kapelusz na stół.

— Doprawdy, nie nie rozumiem. Ale to

nie a nie! Wszędzie mroki koło mnie! Jestem

jak małe dziecko! Kto ma korzystać w śmierci

Nick? Pani Rice. Kto kupuje i posyła cze-

koladki? Kto wymyśla tę nieprawdopodobną

bajkę z telefonem? Pani Rice. To wszystko

nie wytrzymuje próby badania, nie może być

brana poważnie. Z drugiej strony zaś, ta ko-

bieta wcale nie zdaje się głupia.

— A więc?

— Ta kobieta używa kokainy, jestem

tego pewien, Hastingsie. Pomyłka wykluczo-

na. Czekoladowe cukierki zawierały koka-

inę. A zresztą, co miało znaczyć „Może inne

cukierki, lecz nie te ode mnie“? Ten szczegół

wymaga wyjaśnienia. Poza to co robi pięk-

ny Lazarus w tej całej historii? Do jakiego

stopnia pani Rice jest powiadomiona? Coś

wie, lecz jak się od niej dowiedzieć? Nie jest

to osoba, którą można wziąć strachem.

Czy historia z telefonem prawdziwa, czy też

na poczekaniu zmyślona? Jeżeli prawdziwa,

czy to mógł być głos? To wszystko zagad-

kowe i ciemne, Hastingsie.

— Ciemność poprzedza świt. — rzekłem

aby go pocieszyć.

— A to drugie pudło... nadesłane poczt-

ką... nie upraszcza zagadnienia. Sama Nick

nie umie nam dać należytych wyjaśnień.

Milem odpowiedzieć, gdy Poirot zatrzy-

mał mnie gestem.

— Nie, nie chcę już drugiego przysławia

Oszczędź mnie, Hastingsie, proszę cię. Ot,

jeśli chcesz mi dogodzić, pójdź zaraz kupić

talję kart.

— Talję kart? Dobrze. Idę w tej chwili.

Odczułem wyraźnie, że pod tym pozorem

chciał się mnie pozbyć.

Omyliłem się jednak co do jego zamiaru,

tegoż wieczora bowiem, około dziesiątej,

spotkałem mego przyjaciela, który stawił

domki z kart... i przypominałem sobie.

W taki to ulubiony sposób zwykł był

uspokajać przemęczone nerwy. Powitał mnie

uśmiechem.

— Ach tak, mój drogi, we wszystkim

najważniejszą dokładność. Karta ustawiona

trafnie dzwiga drugą, ta następna i tak dalej.

Nie czekaj na mnie, idź spać, ta zabawka

działa na mnie kojąco.

Okolo pater z rana zbudził mnie nagle

Poirot, stojąc z radosną miną koło mego wez

głowia.

— Miałeś słusność, Hastingsie, twój sąd

był całkiem trafny, składam hołd twojej prze-

nikliwości.

Przecieram oczy, ciężkie jeszcze od snu.

— „Ciemność poprzedza świt“, rzekłem

bardzo słusznie, jutrzeńka wchodzi właśnie.

Spojrzałem w okno, przez które rzeczywistość

dzień zaczynał wsiąkać do pokoju.

— Nie, nie, to w mej głowie, w szarych

komórkach mózgowych pierwsze zabłysło

światelko.

Po chwilowej pauzie ciągnął spokojnie

dalej.

— Panna Nick umarła.

— Cool... — krzyknąłem, otwierając

oczy szeroko.

— Nie, nie rozumie się, że nie w rzeczy-

wistości, lecz można symulować jej zgon,

przynajmniej na dobę. Postaram się wcią-

gnąć lekarzy i pielęgniarki w ten spisek. Poi-

mujesz o co chodzi? Za piątym razem udało

się mordercy. Zobaczymy, co się potem sta-

nie? Wierz mi, to będzie zajmujące.

ROZDZIAŁ XVIII.

Twarz w oknie.

Zdarzenia następnego dnia zacierają się

zupełnie w mej pamięci. Niestety obudziłem

się z gorączką, ulegam niekiedy takim paro-

ksyzmom, odkąd się nabawiłem malarji. Dla-

tego też pozostało mi wspomnienie koszmar-

nego dnia, w którym się Poirot uwijał, niby

ekscentryczny pajac. W jaki sposób urzeczy-

wistnił pomysł, z którego, zwierzył mi się

o świecie, nie wiem, lecz postawił mi swoim.

Zadanie było śmiać bardzo ciężkie, zmu-

szające do przeróżnych sztuczek, niepozba-

wione chwilowych niepowodzeń. Przed-

wszystkiem należało przekonać doktora

Grahama, dyrektorke i niektóre pielęgniarki.

Pozyskanie doktora dla sprawy, jego wpływ

zaważyły decydująco na szali, to rzecz nie

wątpliwa.

(Ciąg dalszy nastąpi).

Stale legitymacje ubezpieczeniowe

Ubezpieczalnia Społeczna w Krakowie zawiadamia, że od dnia 1-go listopada 1935 r. jedynym dowodem, uprawniającym ubezpieczonych i ich członków rodziny do uzyskania świadczeń ze strony Ubezpieczalni, będzie zasadniczo stała legitymacja ubezpieczeniowa, zaopatrzona w fotografię osób uprawnionych do świadczeń.

W tym celu wprowadziła tutaj Ubezpieczalnia wydawanie wszystkim zgłaszającym się w tej sprawie ubezpieczonym przepisanych deklaracji, po wypełnieniu i zwrocie których otrzyma ubezpieczony w krótkim terminie bezpłatnie właściwą legitymację ubezpieczeniową.

Deklaracje zawierające szczegółowe wyjaśnienia, jakie dokumenty prócz fotografii należy złożyć celem uzyskania legitymacji, wydaje Ubezpieczalnia za pośrednictwem Lekarzy domowych i specjalistów, oraz za zgłoszeniem się u informatora w budynku Ubezpieczalni przy ul. Batorego L. 3. parter.

Celem podjęcia legitymacji ma ubezpieczony zjawić się osobiście z dowodem osobistym (książeczką wojskową lub metryką urodzenia, ślubu) w budynku Ubezpieczalni, ul. Batorego 3. I p. okienko nr. 14 w godz. od 8 do 15-tej i od 16 do 20-tej i okazać dolny odcinek złożonej uprzednio deklaracji.

Ubezpieczeni zatrudnieni na terenie powiatów: miechowski i olkuskiego otrzymują deklaracje u właściwych Lekarzy domowych oraz w budynku Oddziału Ubezpieczalni krakowskiej w Olkuszu, przyczem składają je po wypełnieniu i dołączeniu właściwych załączników bądź w Oddziale, bądź też u odnośnych Lekarzy domowych, zaś legitymację otrzymują w oznaczonym terminie i miejscu.

Ubezpieczeni zatrudnieni i zamieszkali w Wieliczce (i okolicy) i Skawinie (i okolicy) otrzymują deklaracje u właściwych Lekarzy domowych bądź też za zgłoszeniem się w budynku Ubezpieczalni w Wieliczce lub Skawinie u sanitariusza, poczem po złożeniu tychże otrzymują legitymację w oznaczonym terminie i miejscu.

Dyrekcja Ubezpieczalni Społecznej w Krakowie.

Komornik
Sądu Grodzkiego
w Krakowie.

Rewiru VIII.

ul. Słaska 4.

Sygnatura VIII. Km. 784/35.

Obwieszczenie o licytacji ruchomości.

Komornik Sądu Grodzkiego w Krakowie, rewiru VIII, mający kancelarię w Krakowie, ul. Słaska L. 4, na podstawie art. 602 k. p. c. podaje do publicznej wiadomości, że na wniosek wierzyciela Firma A. Karmel i Syn w Krakowie w dniu 21-go października 1935 r. o godz. 10.30 przedpoł. w Zabierzowie, odbędzie się licytacyjna sprzedaż ruchomości należących do dłużników Jana i Anny Strzelewiczów składających się z urządzenia domowego.

Oszacowanie ruchomości odbędzie się w miejscu i terminie licytacji.

Zajęte ruchomości oglądać można w dniu licytacji w miejscu i czasie wyżej oznaczonym.

Kraków, dnia 23. września 1935 r.

Komornik Sądu Grodzkiego Rewiru VIII.

Mgr. Kazimierz Żarnecki.

Komornik
Sądu Grodzkiego
w Krakowie

Rewiru IX.

Al. Słowackiego 34.

dnia 23. września 1935.

Sygn. IX. Km. 1729/35.

Obwieszczenie

Komornik Sądu Grodzkiego rew. IX. w Krakowie, Aleja Słowackiego 34, Sygn. IX. Km. 1729/35 ogłasza, że na publicznej licytacji w dniu 27. września 1935, od godziny 10-tej rano w Krakowie przy ul. Pędzichów 9, sprzedane zostanie: urządzenie domowe, futro męskie, maszyna do pisania.

Komornik Sądu grodzkiego rewiru IX.

(—) Bronisław Schwertner.

PARCELE

na Grzegórkach

między ulicami Grzegorzecą i Rzeźniczą

pełnouzbrojone

na dogodnych warunkach zaraz do sprze-

dania po cenach okazyjnych. Wiadomość

Kancelarja adw. Dr. Nitscha

Kraków, Rynek Gł. 44 II. p.

Organista młody, nie
żonaty, (równocześnie
wykwalifikowany ślusarz
i mechanik, znający się
nieco na szoferstwie) pos-
zukuje posady. Franciszek
Dudek, Moderówka
(ad Jasło) Małopolska.

Pierwszorządna

Pracownia Obuwia

WŁ. KOWALCZYKA

KRAKÓW

ul. Zwierzyniecka 5.

Poleca obuwie luksusowe

damskie i męskie oraz

wszelkie obuwie sportowe

po cenach nader niskich.

Pektoraliki,

koloratki

gumowane dla PT. Kieł-

zy, bielizna, rękawiczki,

skarpetki, kapelusze

poleca:

ROMAN

SZCZERBA

Kraków,

ulica Florjańska 40.

Ważne dla P. T. Duchowieństwa.

Okazyjna wysprzedaż szat liturgicznych.

Ornaty od 60 zł. Dalmatyki za pare 160 zł.

Kapy od 90 zł. Tuwalnie od 40 zł.

Stale na składzie wielki wybór materiałów kościelnych, galonów, frendzli. Ceny najniższe.

Fr. Kopaczyński i Ska Kraków, Bracka 2, tel. 123-30.

Komornik

Sądu grodzkiego

w Krakowie

Rewiru VIII.

ul. Słaska 4.

Sygnatura VIII. Km. 1376 35.

Obwieszczenie o licytacji ruchomości.

Komornik Sądu Grodzkiego w Krakowie, rewiru VIII, mający kancelarię w Krakowie, ul. Słaska L. 4, na podstawie art. 602 k. p. c. podaje do publicznej wiadomości, że na wniosek wierzyciela Banku Gospodarstwa Krajowego Oddział w Krakowie w dniu 8. października 1935 r. o g. 10.30 przedp. w Krakowie ul. Wroclawska L. 9, m. 13, odbędzie się licytacyjna sprzedaż ruchomości należących do dłużników Mgra Ady Nadel i Róży Nadel, składających się z urządzenia domowego.

Oszacowanie ruchomości odbędzie się w miejscu i terminie licytacji.

Zajęte ruchomości oglądać można w dniu licytacji w miejscu i czasie wyżej oznaczonym.

Kraków, dnia 23. września 1935 r.

Komornik Sądu Grodzkiego Rewiru VIII.

Mgr. Kazimierz Żarnecki.

Komornik

Sądu grodzkiego

w Krakowie

Rewiru VI.

ul. Morawskiego 10.

Sygn. VI. Km. 242/35.

Kraków, dnia 23 września 1935.

Obwieszczenie

Komornik Sądu Grodzkiego w Krakowie, Rew. VI, zam. w Krakowie przy ul. Morawskiego 10, na zasadzie art. 602 k. p. c. obwieszcza, że w dniu 9 października 1935 o godz. 10-tej rano w domu przy Al. Krasińskiego 10, odbędzie się sprzedaż ruchomości składających się z mebli i innego sprzętu domowego.

Oszacowanie nastąpi przed licytacją.

Przedmioty wyżej wymienione można oglądać w dniu licytacji w miejscu sprzedaży o czasie wyżej oznaczonym.

Komornik Sądu Grodzkiego, Rewiru VI.

Mgr. Jan Sehn.

Fabryka świeczników

Józefa Terleckiego

KRAKÓW, ul. Sławkowska L. 6.

Telefon Nr. 146-39.

Ceny fabryczne.

U ks. Gadowskiego

(Bochnia)

do nabycia za gotówkę

(w nawiasie nowa cena księgarska).

KATECHIZM WIEKSZY 2.50 (2.75), KATECHIZM MAŁY 1.20 (1.40), WYCIĄG KATECH. 0.40 (0.50), DZIEJE BIBL. (2.70) MAŁA BIBLIKA (1.70), EGZORTY DLA SZKÓŁ. POWSZ. (4.50), KRÓTKA HIST. KOŚC. 0.40 (0.60), NAUKA KOŚCIOŁA 0.80 (1.20), KATECHEZY BIBL. DLA I. i II. KL. POWSZ. 2 zł. (2.40), SZKICE KATECHEZ 2 TOMY 2.50 (3 zł.), PSYCHOLOGJA WYCHOW. 2 zł. (2.40), KAZANIA O WYCHOWANIU 1 zł. (1.20), UPOMINEK DUCH. 0.15 (0.20), DOBRY PASTERZ, modlitewnik oprawy a) dla młodzieży po 60, 1.00, 1.50, 2 zł. (80, 1.20, 1.80, 2.50), b) dla dzieci po 40, 60, 1.00, 1.50, (60, 80, 1.20, 1.80).

Przy zamówieniach ponad 20 zł. franco, ponad 30 zł. franco i rabat 10 proc.

ZAKŁAD ARTYSTYCZNO-DEKORACYJNY

wykonuje:

Reklamy świetlne, napisy, litery metalowe, szyldy szklane złoczone, monogramy, złoczenia ornamentów na jedwabiu (chorągwie) malowanie figur i złoczenia ornamentowe. Lakiernictwo budowlane salonów mebli itd.

Jan Pstykiewicz, Kraków, ul. św. Jana 26 m. 2.

„Skarbczyk domowy“

Nr. 1) LACH A., Sto dodatkowych zł.

zajęć dochodowych w mieście

i na wsi 1.20

Nr. 2) SCHECHTLÓWNA Z., Wyrób

nektarów, czyli owocowych

napojów — 60

Nr. 3) PRZYREMBLANKA S. Kwiaty

na codzień — Hodowla w domu

1.—

Nr. 7) STYPIANKA I., 77 najciekawszych

pasjansów 1.—

Nr. 8) SCHECHTLÓWNA Z., Wyrób

miodów pitnych w gospodar-

stwie domowym — 80